

Zhuan Falun (Svezak II)

Li Hongzhi

(Hrvatski prijevod, 15.11.2009)

Nepreglednost univerzuma i ogromnost kozmičkih tijela, ljudi nikad neće moći razumjeti istraživanjem. Sićušnost materije, ljudi također nikad neće moći otkriti ili izmjeriti. Ljudsko tijelo je toliko tajanstveno da je to izvan ljudskog znanja, koje jedva može zagrepsti površinu. Život je toliko složen i različit da će zauvijek ostati zagonetka za čovjeka.

24. rujna 1995.

Zla osoba je stvorena iz ljubomore. Iz sebičnosti i ljutnje, ona se žali na navodnu "nepravdu" prema njoj.

Dobra osoba uvijek ima dobrodušnost u srcu. Bez nezadovoljstva ili mržnje, ona teškoće promatra s radošću.

Prosvijetljena osoba nema nikakvih vezanosti. Ona mirno promatra ljude svijeta izgubljene u iluziji.

25. rujna 1995.

Ne mariti za ljudsku bol ili radost,
kultivator.
Ne biti vezan za dobitak ili gubitak u Svijetu,
Arhat.

Svibanj 1995.

Sadržaj

Podučavanje Fa na otoku Lantau	2
Pouke iz budizma	7
Propadanje ljudske rase i pojavljivanje prosvijetljenih bića	9
Učenost i kultiviranje su dvije različite stvari	11
Buddha priroda	13
U Dao-u bez kultiviranja Dao-a	14
Priča o stvaranju čovjeka od gline	15
Ograničenja moderne znanosti i prostranost i dubokoumnost Buddha Fa	16
“Sve prakse vraćaju ka jednom”	18
Zen budizam je ekstrem	19
Razine tijekom kultiviranja	20
Budist i daoist	21
Bez predstava pri spašavanju ljudi i podučavanju Fa	22
Ono što Buddha škola radi je spašavanje ljudi, ne blagoslivljanje i zaštita	24
Propadanje ljudske vrste i opasne predodžbe	24
Čovječanstvo u vremenu posljednje Kalpe	26
Istinsko kultiviranje	28
Budite razumni i dobro prosuđujte	29
Raspoznavanje	29
Zašto netko ne vidi	29
Studiranje Fa	29
Kako biti asistent	30
Što je "praznina"?	30
Budi nepokolebljiv	31
Učenja budizma su najslabiji i najmanji dio Buddha Fa	31
Što je mudrost?	31
Kultiviranje nakon umirovljenja	32

Podučavanje Fa na otoku Lantau

Neki ljudi ne uspiju u kultiviranju tijekom svojih života niti se zavjetuju da nastave kultiviranje u njihovim sljedećim životima, tako da su prisiljeni reinkarnirati se kao obični ljudi i nemaju više prilike za kultiviranje. U tom slučaju, ono što su oni kultivirali u svojim prethodnim životima je pretvoreno u dobru sudbinu. Mnogi službenici na visokim položajima su, na primjer, renkarnacije redovnika. Izdržali su velike teškoće tijekom kultiviranja i stekli su nešto blagoslova i tako su postali, premda njihovo kultiviranje nije bilo konačno uspješno, službenici na visokim položajima ili carevi.

Da su se zavjetovali da će se kultivirati ponovno u svom sljedećem životu, a nisu uspjeli u kultiviranju u ovom životu, taj čin bi pomogao oblikovati karmičku sklonost u njihovom sljedećem životu. Vjerojatno bi nastavili svoje kultiviranje u istoj praksi u sljedećem životu i to bi im moglo dobro omogućiti karmičku sklonost za kultiviranje. Ako osoba učini takav zavjet, o njoj se neće

brinuti zemaljska božanstva niskih razina nakon što se reinkarnira. Njen učitelj će se brinuti o njoj, pratiti je i nadgledati dok se reinkarnira, osiguravajući da se rodi u obitelji koja će joj omogućiti kultiviranje. I tako će ponovno imati šansu za kultiviranje.

Puno redovnika u nekim samostanima neće uspjeti u kultiviranju. Osnovni razlozi njihovog neuspjeha su da brojne vezanosti nisu odbačene, ne znaju kako se kultivirati i nisu dobili *Fa*. Neki ljudi misle da mogu uspješno kultivirati Budinstvo recitirajući *sutre*, ali oni neće uspjeti ako ne odbace ljudske vezanosti. Njihovi umovi su ipak usmjereni na Buddhu, tako da nakon što umru oni lutaju hramom i slijede druge dok se kultiviraju. Tako je to s njima. Ne možeš ga baš nazivati duhom, ali ne možeš ga zvati niti redovnikom, jer on nije ljudsko biće. Stanje čovječanstva danas je u velikom neredu. Još jedna stvar je da, neki kipovi Buddha nemaju Buddhę na njima i neki lažni Buddhę su prinudan rezultat obožavanja od strane nekih ljudi. Danas će neki ljudi zavezati crvenu traku tkanine za stablo i obožavati to i oni obožavaju planine ili stijene. Oni će obožavati kip Buddhę nakon što je napravljen, unatoč tome što on nije bio posvećen. Takvo obožavanje je stvorilo lažne Buddhę. Ovi lažni Buddhę izgledaju potpuno jednako kao pravi Buddhę, ali oni su lažni i radit će loše stvari prurušeni u Buddhę. Ovo se događa prilično često.

Nebo određuje striktnu uvjete za dostizanja konačnog stupnja jedne osobe (*zheng-guo*), suprotno onome što ljudi zamišljaju. U stvarnosti, budizam je prestao biti učinkovit s dolaskom modernih vremena. Mnogi ljudi više ne znaju kako se kultivirati i kultiviranje je sada teško. Preobilje interpretacija budističkih *sutri* sada se mogu naći u budizmu. Jedan redovnik će dati jedno objašnjenje, dok će drugi to promijeniti i ponuditi drugo. Ali objašnjenja te vrste mogu ljude navesti na krivi put i sva ona služe da potkopaju Buddha Fa. Ljudi mogu doći do novih uvida samo na osnovu originalnih riječi i značenja prisutnih u budističkim *sutrama* i jedino na taj način mogu doći do čak malih stupnjeva uvida. Ali čak ako je to samo mali dio istine koji su shvatili, s time su se poboljšali. I nakon ponovnog čitanja, spoznat će još jednu istinu te se time ponovno poboljšati. Na različitim razinama, doći će do različitih razumijevanja. Neki redovnici su pokušali razjasniti značenje budističkih *sutri* i neki su čak napisali knjige koje pokušavaju objasniti Buddha Fa, iznoseći krute interpretacije, tvrdeći da ova rečenica znači to i to, da ona druga znači ovo ili ono i da slijedeća ... Ali rečenice koje je izvorno rekao Buddha, imaju različita skrivena značenja na različitim razinama, protežući se sve do područja Tathagate. Redovnik koji to čini, je međutim na niskoj razini kultiviranja i on nije spoznao istine Bodhisattva ili Buddha. On ipak pokušava izreći značenje budističkih *sutri*, dok zapravo to nije ništa više nego njegovo vlastito razumijevanje u njegovom vlastitom području. Njegove riječi ne sadrže viša značenja i samo će voditi druge do niske razine razumijevanja, zarobljavajući ih tamo. On je zapravo usmjerio ljude krivim putem. Kada on kaže: "Ono što je Buddha mislio je da ...", ljudi će biti ograničeni s tim. Ljudi će interpretirati stvari na taj način i nijedan neće biti u mogućnosti kultivirati se na više razine.

Ovakve interpretacije umnožavale su se generacijama. Kad ljudi pričaju o Tripitaka ("Tri košare") - *sutre*, propisi i rasprave – *sutre* trebaju biti razmotrene drugačije; ni samostanski propisi niti filozofske rasprave se ne mogu izjednačavati po važnosti sa *sutrama*. Posebno su rasprave pune nasumičnih komentara o Buddha Fa i umanjuju značenja koja je Buddha Fa originalno imao. Današnji redovnici koriste svjetovnu terminologiju da objasne budističke *sutre*, ali oni su doživjeli potpuni neuspjeh. Originalno značenje onog što je Buddha Shakyamuni podučavao je upravo onakvo kako se je pojavilo i svako tumačenje bilo bi odstupanje. To je jedan razlog zašto je današnjim redovnicima teško uspjeti u kultiviranju. Redovnici ovo dakako ne znaju i kada ne mogu razumijeti originale budističkih *sutri* - što se događa, jer su bile sastavljene s ranom klasičnom gramatikom - oni traže djela s uputama. Ali ta djela s uputama su puna neodgovornih tumačenja koje su autori napravili, zasnovanih na njihovim neznatnim razumijevanjima. Ovo je bio problem kroz povijest. Ovo je jednako tako bio slučaj i u davnim vremenima, tako da nemojte slijepo vjerovati knjigama davno napisanim. Nema iznimke i one su zapravo služile da potkopaju Buddha Fa. Buddha Shakyamuni je rekao da njegova Dharma neće više biti dobra nakon određenog broja

godina i da će, kada dođe Vrijeme Kraja Zakona, doći demoni da naškode Dharmi. Ovo je jedan od razloga.

Budizam se više ne može naći u Indiji, upravo zbog neodgovornih djela tamošnjih redovnika. Jedan bi tumačio (*sutru*) na jedan način a drugi na drugi način, stvarajući zamršeni nered raznolikih pogleda. Kakvo god tumačenje bilo, to nije bilo značenje na koje je Buddha Sakyamuni mislio; originalno značenje je bilo izgubljeno. Zato budizam više ne postoji u Indiji.

U redu je s ostalima raspravljati o uvidima do kojih si došao, jer u tom slučaju to si ti koji govori o svojim vlastitim iskustvima i uvidima u Buddhine *sutre*. Nema ništa loše u tome i neće imati nikakve negativne posljedice. Ono što je najgore je koristiti svoje vlastite riječi kako bi se objasnilo značenje odlomaka iz Buddhinih *sutri*. Svaka originalna rečenica nije ograničena na puko razumijevanje koje predstavlja sebe na određenoj razini. Možeš naći princip raščlanjen tamo da je tako ispravan i tako dobar, ali kad se uzdigneš i napreduješ dalje, naći ćeš da ta ista rečenica sadrži još višu istinu.

Buddha Sakyamuni je proveo četrdeset i devet godina podučavajući njegovu Dharmu. Na početku on nije bio na razini Tathagate i nešto od *Fa* što je podučavao je bilo podučavano prije puno godina. Ali on je podučavao kontinuirano i ono što je podučavao u svojim kasnijim godinama, prije njegove *nirvane*, je bilo neizmerno drukčije od onoga što je podučavao ranije. To je zato što je on sam prošao kroz proces konstantnog dolaženja do novih uvida i napretka i on sam se konstantno kultivirao. Ali činjenica je, da on nije čovječanstvu ostavio zakon univerzuma; današnji ljudi zovu to *Fa* ili *sutra*. Dok je Buddha Shakyamuni bio živ, nije bilo *sutri*. Sadržaj je bio proizvod ljudi koji su kasnije prikupili Buddha Shakyamunijeve riječi i bilo je grešaka u procesu prikupljanja. Pravo značenje jednog dijela što je Buddha Shakyamuni rekao je bilo promijenjeno, ali čovjeku je ionako u to doba bilo dopušteno samo toliko znati. Ništa od ovoga nije bilo slučajno; dapače, bilo je suđeno da Buddhé tako. Tako je bilo zato, što u prošlosti nitko se nije usudio zapisivati kultivacijske stvari u kristalno-jasnim terminima i ostaviti ih ljudskim bićima. Ljudi su morali sve sami shvatiti. Ljudska bića su u zabludi i ne znaju ništa. Upravo im je jako teško da steknu uvid u stvari.

Ono što je Buddha Shakyamuni ostavio čovjeku tijekom svog života su bili prvenstveno redovnički propisi. Kad se je Buddha Shakyamuni na kraju približio *nirvani*, jedan od njegovih učenika ga je upitao: "Sada kada naš učitelj odlazi, koga ćemo smatrati učiteljem?" Odgovor Buddhé Shakyamunija je bio: "Uzmite propise kao vašeg učitelja." U stvari, propisi koje je ostavio su mogli voditi kultivatore do Ispunjenja (*yuan-man*). Propisi su bili određeni dok je on još bio živ, međutim kasnije generacije su čuvale kao *sutre* stvari koje su zapisale kasnije, koristeći ono što je on rekao u prošlosti. Ja sam prvi koji je zaista dao kultivacijske stvari ljudskim bićima; ovo nikad nije bilo prije urađeno. Ja sam napravio nešto što nijedan prethodnik nikad nije i dao ljudima ljestve do Neba.

Religije zapravo postoje zbog dvije svrhe. Prva, one stvarno omogućuju onima koji su dobri i mogu se kultivirati da dobiju Put; druga, one mogu osigurati da moralnost ljudskog društva ostane na relativno visokoj razini. To su dvije stvari koje religije trebaju postići. Ono što ja dajem, ne bi međutim trebala biti vjera. Ali ipak, zaista podučavati *Fa* i spašavati ljude imat će isti efekt: To jest, da stvarno omogući ljudima da nađu Put i da se kultiviraju, ponuditi ti stazu; i omogućiti mnogim ljudima koji su čuli *Fa* i čitaju knjigu da razumiju neke principe, iako se možda ne žele kultivirati i tako oni potom neće namjerno raditi loše ili štetne stvari. Tako da je ishod isti, s očuvanjem ljudskog morala na relativno visokoj razini. Ta svrha je također ponuđena. Zaista dati praksu i podučavati ljude - zar to ne znači spašavati ljude?

U pretpovijesnim razdobljima, neke ljudske civilizacije su trajale duže a neke kraće, a neke su prilično dugo trajale. U svakom razdoblju, put razvoja znanosti koji je ljudska rasa usvojila, bio je drukčiji. Ljudi danas djeluju unutar okvira modernog znanstvenog razvoja i ne mogu znati da

postoje i drugi načini po kojima bi se moglo razviti. Činjenica je, da je znanost drevne Kine bila kompletno drukčija od one koja je došla iz moderne Europe. Znanost drevne Kine je usredotočila svoja proučavanja direktno na ljudski život i univerzum. Antički narodi usudili su se istraživati stvari koje su bile neopipljive i nevidljive i mogli su potvrditi njihovo postojanje. Osjeti koje osoba ima dok sjedi u meditaciji značajno se pojačavaju, konačno do točke gdje osjeti postaju ne samo osjetno jaki, već također nešto opipljivo i vidljivo. Nešto bez oblika tako premašuje sebe da postane nešto s oblikom. Tako da su antički narodi pošli drugim putem, onim koji istražuje misterije života i veze između ljudskog tijela i univerzuma - putem koji je sasvim drukčiji od današnjih empirijskih znanosti.

Mjesec je zapravo stvorio pretpovijesni čovjek i njegova unutrašnjost je šuplja. Pretpovijesni čovjek je bio prilično napredan. Današnji ljudi smatraju da su piramide izgradili Egipćani i pokušali su utvrditi od kud su transportirali kamenje. Ali nema ništa od toga. Piramide zapravo pripadaju pretpovijesnoj kulturi i bile su jednom potopljene ispod mora. Zbog kasnijih promjena na Zemlji - točnije, brojnih pomaka kontinentalnih ploča - piramide su ponovo izronile. S vremenom, broj osoba u tom području je rastao, s novim stanovnicima koji su postupno došli do shvaćanja funkcije (piramida) - a to je, da su mogle očuvati stvari u dugom vremenskom razdoblju. Tako su onda stavljali ljudska trupla unutar njih. Ali te osobe nisu bile one koje su izgradile piramide; Egipćani su ih samo otkrili i iskoristili. U kasnije doba, Egipćani su izgradili manje verzije piramida baziranih na originalima i tako su zbunili znanstvenike.

Današnji čovjek je jedino u mogućnosti gledati na stvari kroz trenutno znanje, a najistaknutiji rezultat toga je da razna pravila i aksiomi definirani od strane mnogobrojnih znanstvenika, praktički guše ljude. Darwin je rekao da se čovjek razvio od majmuna i ljudi svugdje vjeruju da se čovjek zaista razvio od majmuna. Stoga su proizašli svakojaki zaključci iz te teorije. Danas je znanost otkrila određene stvari koje sežu daleko iza povijesti moderne civilizacije, a ipak ljudi se ne usuđuju priznati takve stvari i umjesto toga smatraju ih nemogućim i nastavljaju nasumce razvijati stvari i pričati besmislice. Jednog dana će se pojaviti znanost ljudskog tijela. Fizika, kemija i druge znanstvene discipline budućnosti, moći će se ispravno razviti na drugačijoj osnovi, jednoj koja nije nužno ista kao ona na Zapadu. Aksiomi postavljeni od strane današnje empirijske znanosti su prilično ograničeni i priznaju samo ono što je vidljivo i opipljivo; sve nezamjetljivo oku ili dodiru nije priznato. Njeni znanstveni aksiomi nisu uopće znanstveni i kompletno su ogradili čovjeka. Kad osoba otkrije putem znanstvenih metoda, stvari koje su uobičajeno nevidljive i neopipljive, zar to nije znanost? Zar to ne treba smatrati znanostu?

Istinsko razumijevanje materije ima malo sličnosti s onim današnjih znanstvenika. Kada današnji znanstvenici proučavaju stvari kao što su neutrini i atomi, oni vjeruju da to nije sigurno, jer će čestice zračiti radijacijom ako nisu smještene u olovne spremnike. To je njihova spoznaja, temeljena na postojećim teorijama, koje su unutar dosega njihovih istraživanja. Međutim, to je samo mali dio koji oni mogu znati. U stvarnosti, svi objekti su živi. Buddha Shakyamuni je rekao isto. Bez obzira u kojoj je dimenziji, materija nađena tamo materijalno postoji, dok je istovremeno živa. Neutrini, atomi, gama zrake i materija na čak sićušnijim razinama, sve to se može kontrolirati, ali osoba mora dosegnuti potrebnu razinu da to ostvari. *Gong* koji mi razvijamo kroz kultiviranje, zapravo ima snažnu radijaciju koju kultivator potpuno može kontrolirati. Današnja znanost istražuje kako je univerzum nastao, predstavljajući svakojake teorije i pokušavajući definirati njegov sastav. Više razumijevanje je to, da je univerzum sastavljen od vremena i prostora. A zapravo, na najtemeljnijoj razini univerzum je sastavljen od energije. Što je sitnija supstanca, veća joj je radiaktivnost i ovo je suština onog što se događa na najtemeljnijoj razini. Današnji znanstvenici ne bi išli tako daleko da priznaju ovo, jer njihovo znanje nije na toj točki.

Materija u ekstremno mikroskopskoj razini – u stanju koje je krajnje maleno - čini originalnu materiju koja zapravo nije živa. To je oblik originalne materije koja se ne može pojmiti koristeći se

uobičajenim ljudskim načinom razmišljanja. Ova originalna materija je zastrašujuća, jer bilo koji objekt koji padne u nju bio bi rastopljen i razgrađen. Originalna materija, strogo govoreći, ne može biti nazvana materijom. Univerzum ima posebno svojstvo, nazvano *Zhen Shan Ren*. Zašto je tako da najmanje čestice objekata sve sadrže *Zhen Shan Ren*? Pokazuje se da je *Zhen Shan Ren* zapravo u mogućnosti da sakupi i drži zajedno najoriginalniju materiju - najoriginalniju suštinu koja se ne može sasvim nazvati materijom - i tako sakuplja i drži na okupu najoriginalniju stvar, formirajući najsitniji tip primitivne materije. Nakon što je to formirano, različite vrste ekstremno sitnih čestica materije su sakupljene na temelju toga i te slične čestice su naizmjenice pregrupirane čineći zemlju, kamen, metal, svjetlo i vrijeme u različitim dimenzijama - temeljne materijale univerzuma. Iz tih materijala zatim nastaju veći oblici materije, iz kojih nastaje mnoštvo predmeta. Dakle, kad su sve stvari i objekti stvoreni iz ovog posebnog svojstva univerzuma, oni prirodno u sebi imaju ograničavajuću *Fa* kvalitetu univerzuma. Tako sva materija ima Buddha prirodu - odnosno *Zhen Shan Ren*, element koji sačinjava univerzum. I ovo je Buddha *Fa*, također znan i kao *Dao*.

Sve stvari su žive i sadrže Buddha prirodu; samo su sklone zamoru. S iznimkom posebnog svojstva, *Zhen Shan Ren*, svaki oblik izvedene materije se izlaže ozbiljnoj opasnosti kad doživi zamor - to jest, trošenju tijekom vremena i raspadanju materijalne stvari. Drugim riječima, stvari se razgrađuju. Šire govoreći, kad se stvari razgrađuju, to znači da su se niže razine univerzuma pokvarile, da je *Fa* prestao djelovati. Kad zakon u ljudskim srcima prestane djelovati, ljudska bića postanu zla, ne bivajući više ograničena moralnim vrijednostima. Kad je ljudski moral održavan u normalnom stanju, *Fa* može ostati trajan i postojan; ovo je moguće sve dok ljudsko srce ne postane zlo. Ali ne uspijevajući to, ljudsko biće mora ići kroz transmigraciju, tako da bez obzira što ono postane u ciklusu ponovnog rođenja - bilo to biljka, životinja, materijalni objekt, cement ili pijesak - što god to bilo, ono će i dalje sa sobom nositi svoju karmu. I tako, gledajući na to iz ove perspektive, kad se čovječanstvo degenerira, nije samo ljudsko društvo to koje se degenerira, već skoro sve stvari. U doba Kraja Zakona, Zemlja, određene dimenzije u univerzumu, cvijeće, trava i drveće ima karmu.

Zbog postojanja transmigracije, moguće je da će se ljudsko biće roditi kao čovjek u jednom životu i kao životinja u slijedećem. Transmigracija nije zapravo ograničena na reinkarnaciju kao jedno od šest kategorija života (po tradicionalnom učenju). Šest je samo ono što je Buddha Shakyamuni opisao. Život se može reinkarnirati kao ljudsko biće, nebesko biće, ili kao *asura* demon, jednako kao što se može reinkarnirati kao nešto poput divlje životinje, domaće životinje ili materijalnog objekta.

Da bi se ljudska znanost razvila do određene razine, najprije se standard ljudskog morala mora podići, da ne bi izbilo nešto poput kozmičkog rata. Ljudska bića nikad neće biti u mogućnosti dostići područja Buddha kroz tehnologiju. Zašto je to tako? Ono što Buddhe i nebeska bića imaju pod svojom zapovijedi, su znanosti i tehnologije koje su više nego one od ljudskih bića. Drukčije rečeno, ako ljudska bića žele težiti ka takvim visinama, ne mogu to postići samo kroz načine znanosti i tehnologije. Da su znanstveni i tehnološki načini zapravo bili sposobni omogućiti takve proboje, zaista bi se dogodile prirodne katastrofe. To je zato jer, da su ljudska bića dosegla područja takvih visina kroz tehnologiju i stekla božanske moći te veličine, ali njihovi umovi su još uvijek bili ispunjeni s borbenošću, pohlepom, seksualnom požudom, različitim željama, zavišću i svim vrstama vezanosti, uključujući slavu i dobitak - da su tamo donijeli vezanosti svake vrste - na Nebu bi se dogodio kaos. Tako da tom scenariju, apsolutno nije dopušteno dogoditi se.

Jedini način za ljudska bića da dostignu takve visine je kroz kultiviranje. Jedino s otpuštanjem vlastitih vezanosti i žudnji kroz naporno kultiviranje i izjednačavanjem s posebnim svojstvom univerzuma — *Zhen Shan Ren* — moguće je dostići tako visoku razinu. Što je uostalom znanost? Ono čime zapovijedaju Bogovi i Buddhe je najviša znanost. Njihovo razumijevanje materije je najviše i na mikrokozmičkim

razinama oni mogu opažati materiju do određenog mikrokozmičkog stupnja, jednako kao i veće oblike materije koji postoje u univerzumu. Trenutno, način na koji ljudi to koncipiraju je, da ovdje postoji ova materijalna stvar, onda postoje molekule, a još dalje postoje atomi, itd. ... A u vezi veće materije, oni vjeruju da su planeti najveći. Ali planeti nisu najveći oblik materije; postoje drugi, još veći. Buddhé su sposobne vidjeti znatno veće oblike materije, jednako kao i znatno manje na mikrokozmičkoj razini. Međutim, čak i s takvim sposobnostima, Buddhé, uključujući Tathagate, još uvijek ne mogu vidjeti porijeklo materije; čak ni Tathagate ne mogu vidjeti koliko je univerzum konačno velik.

Bića u rajeovima kažu da je vrlo teško kultivirati se, da je kultiviranje skoro nemoguće. A zašto to kažu? Zato jer Buddhé nemaju nikakvih patnji za podnijeti. Buddhé u rajeovima nemaju patnji. Sve što imaju su ugodne, vesele stvari i oni mogu imati što god požele - krajnje dokon život. Onda razmislite malo o tome: Imajući neizmjerne božanske moći i život bez patnji, kako se mogu kultivirati? Stvarno im je teško poboljšati se. Lakše je ljudskim bićima kultivirati se, ali ako ljudi ne dostignu tako visoko područje, nijedan se ne može do tamo uzdići. To je slično boci punoj prljavštine, koja ne može isplivati na površinu vode. To je definitivno isti slučaj i kod osobe, koja se ne može uzdići tamo bez samo - pročišćenja.

Velika mudrost Buddhé odnosi se na veliku mudrost unutar njegovog područja. Buddha čija je razina dvostruko viša od Tathagate razumije istinu univerzuma na puno višoj razini. Kad on govori o tri tisuće tisućakozmosa, on ne misli da ih svako pojedino zрно pijeska ima. Veliki prosvijetljeni su uvidjeli da ih neka zrna pijeska i stijene imaju. Ali neke stijene nemaju. Granit, na primjer, nema. Kad digneš neko od kamenja, ti vidiš ekstremno velik svijet i (bića prisutna tamo) izgledaju kao ljudska bića. Oni ne osjete vibraciju čak i ako baciš (kamen), jer to je upravo tako kako oni postoje; ako ga staviš negdje ili čak ako je potopljen u vodu, voda ne može ući u tu dimenziju.

To je ogroman svijet. Način na koji ljudska bića vide veličine objekata je zapravo pogrešan. Nema takve stvari kao "veličina" u načinu na koji obični ljudi to koncipiraju. Ti vidiš da to je kako objekt jest, ali to je samo kako se on pokazuje običnim ljudima. Bilo da je to komad papira, slika, ili vrlo tanki list papira — bilo koji od njih može imati Zakonska Tijela (*Fa-shen*) na sebi. Obična ljudska bića smatraju to nepojmljivim, ali oni su samo obični ljudi.

U stvari, u našoj fizičkoj dimenziji na Zemlji, čovjek nije jedini tip čovjekolikog bića. Postoje čovjekolika bića koja obitavaju u morima. U prošlosti, neki ljudi su ovo iznijeli u javnost, ali obično društvo to nije moglo prihvatiti i obilježilo je kao mit. Ali zapravo je ono što je bilo rečeno, bila istina. Kad su se kontinentalne ploče počele pomicati, mnogi dijelovi morskog dna su izronili na površinu. Postoji više vrsta čovjekolikih bića na dnu oceana. Neka od njih slične nama, a neka su prilično drukčija. Neka imaju škrge, dok su neka čovjek od struka na gore i riba od struka na dolje; druga imaju ljudske noge, a gornji dio tijela su riba.

Pouke iz budizma

Danas su neki redovnici napisali mnoge knjige. Ali, što su oni napisali? Crni *qi* prožima svaku riječ i liniju. Te osobe to same ne mogu vidjeti; stvari unutra su u kaotičnom neredu. Pojave poput ove su jako raširene u Vremenu Kraja Zakona.

Dharma Buddhé Shakyamunija, pojavila se je u Indiji pa kako to da je tamo nestala? Dok je Buddha Shakyamuni bio živ, ljudi su slijedili ono što je on podučavao i zahtijevao od njih. Kad je Buddha Shakyamuni podučavao njegovu Dharmu, ako netko to nije razumio, mogao ga je pitati. I ako bi on učinio nešto loše, Buddha Shakyamuni mogao bi ga ispraviti. Nakon smrti Buddhé Shakyamunija,

mnogi redovnici dali su pogrešna objašnjenja zasnovana na njihovim vlastitim tumačenjima riječi Buddhe Shakyamunija. Pretpostavljajući da se je Buddha Shakyamuni kultivirao do razine visine kuće i da se je prosječni redovnik uspio kultivirati visoko samo jednu stopu, da li je taj redovnik mogao razumjeti sva temeljna značenja Dharma na različitim razinama sve do nebeskog položaja (*guo-wei*) Tathagate? Riječi Buddhe Shakyamunija na svakoj razini, sadrže metodu kultiviranja na toj razini. Zato se kultivator može kultivirati na gore, na osnovi razumijevanja koje je postigao na različitim razinama. Kad se kultivira na novu razinu, uvijek će biti tamo *Fa* da ga vodi. I zato on postiže novo razumijevanje iste rečenice *Fa* kad god on dostiže novu razinu. S originalnim tekstom budističkih *sutri*, ti ćeš dobiti novo razumijevanje sa svakim čitanjem. Kad se dalje unaprijediš i čitaš ponovo *sutru*, ponovo ćeš dobiti novo razumijevanje. Upravo tako, dok neprestano učiš, mijenjaš i unaprijeđuješ tvoje razumijevanje, tvoja razina kultiviranja će se uzdizati.

Čim su neki redovnici raspravljali o budističkim *sutrama* kroz objektiv njihovih vlastitih tumačenja i radili to koristeći izraze običnih ljudi ili su napisali knjige takve vrste, oni su odmah odvukli ljude u njihova vlastita ograničenja. Oni bi širili tumačenja budističkih *sutri*. Riječi Buddhe Shakyamunija bile su vrlo visoke razine i sadržavale su toliko dubljih značenja. Ipak, ti redovnici nisu se na ništa od toga prosvijetlili. To je zato, jer su njihove razine kultiviranja bile niske! Pa su njihove riječi, kad su ih budisti uzeli k srcu, vodile i ograničavale ljude ka redovnikovu vlastitom okviru spoznaje. Izgleda kao da je to što su oni činili bila dobra stvar, jer izgleda kao da su oni poticali ljude u studiranju budizma. Ali, nisu li oni zapravo podrivali Buddha Fa? Podrivanje Buddha Fa može poprimiti različite oblike. Neki saboteri ga istovremeno i veličaju i razbijaju. Takvu štetu je najteže otkriti i prozreti i to je najškodljivije. Dharma Buddhe Shakyamunija više se ne prenosi u Indiji upravo zbog ovog.

Mnogi ljudi pokušavaju objasniti što je Buddha Shakyamuni podučavao, govoreći da je on mislio ovako i onako. Ali to je samo ono što su te osobe dostigle razumjeti na njihovim vlastitim razinama. Nebesko oko (*tian-mu*) nekih ljudi je otvoreno i oni su vidjeli neke istine na različitim razinama. Ali ono (što su oni vidjeli) nije toliko visoko niti duboko u odnosu na ono što je Buddha Shakyamuni vidio na razini Tathagate i dimenzije koje su oni probili nisu toliko prostrane. I ljudi čije nebesko oko je otvoreno na vrlo niskoj razini mogu vidjeti samo malo dimenzija i ono što oni zaista vide je na vrlo niskim razinama. Postoje različite istine u različitim dimenzijama pa kad oni kažu da je nešto na takav i takav način, to zapravo nije tako. Oni koji neodgovorno tumače *Fa* vode ljude u ograničenja njihovih vlastitih razumijevanja. Pa mi recite: Da li oni štite Buddha Fa ili ga razbijaju? Zato nikome nije dopušteno promijeniti niti jednu riječ u *sutrama*! Prosvijetlite se i kultivirajte upravo pomoću originalnih učenja *sutri*! Međutim, u redu je razgovarati o nečijim vlastitim osobnim razumijevanjima. Ljudi mogu međusobno razmjenjivati misli, govoreći: "Uspio sam shvatiti nešto... sada sam uspio vidjeti slijedeće značenje..." " Osjećam da to označava da ja nisam u nečemu dobro postupio pa se trebam poboljšati u određenim smjerovima..." ili "Ova rečenica se odnosi na mene, sugerirajući da nisam dobro postupio. To je sjajno." Kad se ta osoba poboljša i pročita to ponovo, ona će uvidjeti da ista rečenica pruža novi uvid. Tako se osoba poboljšava i na taj način se ljudi prosvjetljuju i razumiju stvari.

U današnje doba ima redovnika i svjetovnih budista koji su napisali puno stvari i koji smatraju da je ono što su oni napisali *sutra*. Ali samo *Fa* koji je podučavan od Buddhe je *sutra*! Kako se takve stvari koje oni pišu, mogu označiti kao *sutra*?! A ipak oni ih zovu *sutre*. Još gore, mnogi svjetovni budisti i redovnici teže slavi i materijalnom dobitku i oni vole hvalisanje. Oni se osjećaju ushićeni kad ih drugi veličaju. Kultivator treba zaista obaviti njegovo kultiviranje. Stvarno kultiviranje je u vezi oslobađanja od ljudskih vezanosti. Stvari kao što je težnja ka slavi i dobitku među običnim ljudima, biti ratoboran ili razmetljiv, imati zavidno srce - sve ljudske žudnje i vezanosti trebaju biti odstranjene. Stoga, kad se misli na one koji imaju jaku žudnju da odmiču ispred svih i pokazuju sebe u ovozemaljskom svijetu, može se zamisliti koliko mnogo vezanosti će oni prikazati. Pravi kultivatori će se osjećati vrlo mučno kad pogledaju takve ljude. Također ima onih koji kultiviraju

Budinstvo i ipak imaju jaku žudnju za novcem i bogatstvom. Oni to ne kažu glasno, ali čim se njihovo srce ili um uskomeša, ljudi na visokim razinama kultiviranja ili Buddhena znaju to.

Ovdje je fokus na one koji su profesionalni kultivatori (poput monaha ili svećenstva), ali isto zapravo važi za mnoge koji studiraju budizam. Da li ti ljudi zaista uče budizam? Što kultivatori konačno kultiviraju? Kultiviranje nije ništa drugo do otpuštanje vezanosti. Vrlo, vrlo malo važnosti treba pridavati običnim ljudskim žudnjama. Zašto su mnogi ljudi koji su dobili *Dao*, otišli duboko u planine i nisu voljni biti u samostanima u Vremenu Kraja Zakona? Razlog zašto su oni otišli u planine i šume je taj što su uvidjeli da mnoge osobe koje su živjele u samostanima nisu izvodile istinsko kultiviranje. Mnogi od tamošnjih redovnika imali su vezanosti koje nisu željeli otpustiti, oni su spletkarili međusobno i to više nisu bila mjesta čistoće ili istinskog kultiviranja. Zato su ti kultivatori to izbjegli, odlazeći daleko od tog.

Onda naravno, postoji očigledna šteta koju su učinili kultovi i demonske prakse. Njih je lako raspoznati i s jednim pogledom, može se reći da su zli. Međutim, šteta učinjena u ime budizma je najteža. Zašto je Buddha Shakyamuni rekao da njegova Dharma neće moći spašavati ljude u Vremenu Kraja Zakona? Danas je Vrijeme Kraja Zakona. Redovnici teško da mogu sebe spasiti, a kamo li druge! Ja sam opisao stvari koje su se dogodile u Vremenu Kraja Zakona i neki ljudi su iznenada shvatili istinu. Razvoji današnjeg društva su užasavajući. Samo pogledajte i vidjet ćete da su se sve vrste lažnih, pokvarenih, zlih i kaotičnih stvari pojavile!

Mi smo dakle ovdje izložili te istine, ali nismo nikoga posebno imenovali. Mnogi redovnici su napisali knjige i na površini izgleda kao da im je svrha da promiču Buddha Fa. Ali u njihovoj srži radi se o slavi i osobnom dobitku. Ljudi me pitaju: "Što reći o toj osobi?" Na što sam ja odgovorio: "Unatoč njegovoj velikoj slavi, on je neodgovorno tumačio budističke *sutre* i prodavao sebe. Zapravo, on je odavno osuđen na pakao."

Sutre, propisi i rasprave - s izuzetkom *sutri*, služe da potkopaju izvorno značenje Buddha Fa. U današnje vrijeme ima ljudi koji govore o "Tri košare". Ali u stvarnosti tri košare ne postoje: Postoje samo *sutre* i *sutra* je *sutra*. Druge stvari se ne mogu izjednačiti sa *sutrama*.

Propadanje ljudske rase i pojavljivanje prosvijetljenih bića

Propadanje čovjeka nije počelo u vremenu Eve, kako je naznačio Isus. Zemlja je prošla kroz više od jedne civilizacije i primitivnog razdoblja; postojale su pretpovijesne civilizacije koje su uništene. U nekim slučajevima Zemlja je bila potpuno uništena ili zamijenjena, sa stvorenim potpuno novim jedinstvenim bićem. Ne govori li čovječanstvo o katastrofama koje će uništiti svijet? Zapravo, o tome govore religije. Nakon što prođe određeno vrijeme, pojavi se velika katastrofa i nakon nekog vremena dogodi se mala katastrofa. U maloj katastrofi ljudi su uništeni u lokalnom opsegu; kad je određeno područje postalo vrlo loše, ono je uništeno. Postoje zemljotresi, potapanje kontinentalnih ploča, širenje pješćanih oluja ili glad i ratovi. Mala katastrofa je lokalna, dok velika katastrofa djeluje na većinu čovječanstva. Velika katastrofa pojavljuje se samo nakon prolaska mnogo godina. Promjena koja se događa na Zemlji, poput pomicanja objekata, slijedi određene obrasce. Velika katastrofa koja se širi, zajedno s promjenom koju donosi, vodi ka uništenju čovječanstva. Međutim, samo mali broj ljudi preživi i nasljeđuje neku od pretpovijesnih kultura i oni žive život sličan onom u kamenom dobu. Pošto su svi proizvodni alati uništeni, slijedeća generacija ima još goru situaciju, jer je puno toga zaboravljeno. Tako se stanovništvo počinje uvećavati iz primitivnog stanja i tijekom vremena ponovo se pojavljuje civilizacija i napredna tehnologija. Kad se ljudska rasa ponovo pokvari, katastrofe se ponovo razvijaju. Tako postoji ciklička promjena s razdobljima formiranja, stagniranja i degeneracije.

Drugim riječima, degeneracija čovjeka je neizbježna. Ali u svakoj eri kad civilizacija nastane, stalno ima božanstava koja šalju velika prosvijetljena bića u ljudski svijet da spase ljude. Svrha toga je da se spriječi nerazmjerna degeneracija ljudskog uma u odnosu na stvari i materijal na Zemlji. Sve stvari koje sačinjavaju Zemlju ovog univerzuma imaju posebno svojstvo. Samo s tim posebnim svojstvom, moguće je formirati prvobitne, bezoblične stvari u materiji da ima oblik i život. Ali zabranjeno je, da se ljudski um degenerira prije materije. Zato se, svaki put kad nastane civilizacija ili kultura među ljudskim bićima, pojave velika prosvijetljena bića. Velika prosvijetljena bića su se pojavila u svim razdobljima pretpovijesti. U sadašnjoj civilizaciji, bića poput Isusa, Shakyamunija i Lao Zia došla su ljudima reći stvari. U civiliziranim područjima različitih razdoblja, postojala su različita prosvijetljena bića, koja su bila odgovorna za podučavanje ljudi kako da se vrate svom izvornom, pravom *ja*. Ona su omogućila onima koji su mogli dobiti *Dao* da dostignu Ispunjenje; ona su pokazala običnim ljudima kako da cijene vrlinu; i zahtijevala da čovječanstvo održava svoju moralnost na relativno jednolikoj razini, tako osiguravajući da se ljudski um neće degenerirati tako lako. Kad bi konačno jednog dana sva materija univerzuma bila degenerirana, onda se oni ne bi više brinuli. Ali to je ekstremno dug proces.

Tijekom tih vremena, ono što su se prosvijetljena bića trudila učiniti je, da spriječe degeneraciju čovjeka i čineći tako, da omogućе onima koji mogu napredovati u kultiviranju da zaista postignu *Dao* kroz kultiviranje. Čovjek se nije, kako je tvrdio Darwin, razvio od majmuna. Na taj način čovjek samog sebe degradira. Sva ljudska bića su ovdje pala iz mnogih dimenzija univerzuma. Oni nisu više ispunjavali zahtjeve *Fa* na njihovim danim razinama u univerzumu i zato su morala pasti dolje. Upravo kako smo ranije rekli, što je jača čovjekova vezanost, dublje će pasti, nastavljajući padati dok ne dođe u stanje običnih ljudskih bića. U očima viših bića, svrha ljudskog života nije da ti budeš samo čovjek, već da se brzo probudiš iz iluzije na Zemlji i vratiš. *To* je ono što oni zaista imaju na umu; oni tebi otvaraju vrata. Oni koji se ne uspiju vratiti, nemaju izbora, osim da se reinkarniraju, nastavljajući tako dok ne nakupe veliku količinu karme i budu uništeni. Zato je na Zemlji bilo mnogo katastrofa.

Iz druge perspektive međutim, Zemlja je tek deponij smeća univerzuma. Postoje bezbrojne galaksije i planeti unutar bezbrojnih neizmernih univerzuma i na svakom planetu ima bića. Ljudska bića negiraju postojanje drugih dimenzija pa nisu u mogućnosti vidjeti ta bića. Ona postoje u drugim dimenzijama istih planeta (poput onih koje mi vidimo), ne u našoj dimenziji i zato ih obični ljudi ne mogu vidjeti. To je slično onom kako ljudska bića kažu da je Mars ove dimenzije vruć, ali ako se je netko probio kroz ovu dimenziju, dokazat će da je on prilično hladan na drugoj strani. Mnogi ljudi s nadnaravnim sposobnostima gledaju u Sunce i čineći to neko vrijeme vide da ono više nije vruće. I nakon što ponovo gledaju, vide da je mračno. Ipak, gledajući ponovo, ono izgleda kao hladan i osvježavajući svijet. U ovoj materijalnoj dimenziji to se manifestira na jedan način, dok se u drugoj dimenziji manifestira drukčije. Tako se živa bića mogu naći posvuda i to se odnosi i na ljudska bića. I kada ona ne ispunjavaju standard dane razine, malo pomalo ona padaju. To je analogno studentu koji ne uspijeva napredovati na viši stupanj, samo u ovom slučaju ona su konačno pala među obična ljudska bića. Ljudska bića u univerzumu koja su loša padaju prema dolje, padajući do u samo središte univerzuma - Zemlju.

Osoba koja živi u ljudskom svijetu prolazi kroz reinkarnaciju i nema garancije da će se ponovo roditi kao ljudsko biće. On se može reinkarnirati u bilo koje pojedine materijalne stvari, pojedine biljke, pojedine životinje ili čak mikroorganizme. I tijekom puta njegovih reinkarnacija, loše što čini uvijek nosi sa sobom i to je karma. Ono što biće može nositi sa sobom su naime vrlina i karma i one su uvijek s njim. Ako se netko, čija karma je velika, reinkarnira kao stablo, to stablo će imati karmu. I ako se on reinkarnira kao životinja, ta životinja će imati karmu. Opeke, zemlja, stijene, životinje i biljke na Zemlji, sve mogu imati karmu. Zašto lijek kojeg pacijent popije ili dobije injekcijom u Vremenu Kraja Zakona, nije tako učinkovit kao u prošlosti? Zato jer su današnja ljudska bića nakupila ogromnu količinu karme, nose jaku karmu na sebi i stoga je izvorna

učinkovitost lijeka nestala i on nije ni najmanje sposoban tretirati to stanje. Ako su ipak veće količine lijeka dane, pacijent će biti otrovan. Danas su mnoge bolesti neizlječive. Takvo je stanje na cijeloj planeti; sve se je zapravo vrlo jako degeneriralo. Isus je mogao nositi čovjekove grijeha i Buddha Shakyamuni je proveo četrdeset i pet godina spašavajući ljude, silno se trudeći. Nisu li oni planirali opsežno spasiti živa bića? Pa zašto onda nisu upravo poslali svakoga pravo gore u Nebo? Jer ljudi nisu ispunili standarde viših razina; zato oni ne mogu ići tamo. Svaka razina ima svoj standard. Ako nisi kvalificiran da budeš fakultetski student, kako možeš ići na fakultet? Razlog zašto ne možeš ići (na Nebo) je što ima previše stvari koje ne možeš otpustiti i tvoje tijelo je previše natovareno. Tamo gdje je tvoj moralni standard, tamo si ti. Jedini način (za uzdići se) je analogan pohađanju škole: Ako uspiješ doći do slijedećeg stupnja ili godine, onda ćeš tamo ići. Ostali će se sve više degenerirati i biti uništeni. Kad smeće postane trulo, ne smije se dopustiti da zagadi univerzum. Ono stoga treba biti uništeno.

Opsežno spašavanje živih bića je ono što Buddha propovijeda i čini u praksi. Ili još konkretnije, za spašavanje živih bića brinu se na razini Tathagate. Buddhine čija razina je dvostruko viša od Tathagate, ne brinu se za poslove običnih ljudskih bića. Da su to učinili, njihov izgovor samo jedne rečenice, prouzročio bi promjene među običnim ljudima. Zato se oni ne mogu brinuti o njima, jer je njihova moć prevelika. Za još većeg Buddha, Zemlja nije dovoljno velika kao njegov nožni prst; a za još većeg Buddha, Zemlja je premala čak i za njegov uvojak kose. Riječi koje Buddha izgovori su *Fa* i kad su izgovorene trenutno uzrokuju promjene. Zbog toga se oni nikad ne upliću u poslove na Zemlji. Jedini koji opsežno spašavaju živa bića su Tathagata i Bodhisattve.

Tathagata Buddhine smatraju ljudska bića za obična bića, ali još viša božanska bića na vrlo visokim razinama gledaju odozgo na Tathagate, nakon dostizanja te razine i gledanja unatrag, kao na obična bića. U očima božanskih bića na toj razini, ljudska bića ne vrijede niti koliko mikroorganizmi. Nakon što pogledaju (oni bi rekli): "Tako pokvareno mjesto, razruši to! Uništi to!" Zemlja je takvo mjesto. Oni koji pokazuju sažaljenje prema ljudskim bićima su Buddhine, koje su najbliže ljudskim bićima. Isus je bio na razini Tathagate, kao i Lao Zi. Oni na višim razinama se ne brinu za ljudske poslove. Ako ih ljudska bića zazovu, oni to ne mogu čuti. Kada ih ljudska bića zazovu, to je isto kao da ih vrijeđaju. To je kao zvuk koji dolazi iz hrpe izmeta, koji doziva tvoje ime.

Učenost i kultiviranje su dvije različite stvari

Isus je, poput drugih, bio na razini Tathagate. U prošlosti je Tathagata bio najniži status među Buddhama. Oni ispod statusa Tathagate nisu bili označavani kao Buddhine; oni su bili nazivani "Bodhisattva" ili "Arhat". Svaki Tathagata ima svoje vlastito nebesko kraljevstvo (*tian-guo*). Ima preko stotinu Tathagata u našem Mliječnom Putu. To znači da ima preko stotinu svijetova Buddhinih nebeskih kraljevstva. Svakim takvim svijetom upravlja Tathagata. Tathagata u svakom nebeskom kraljevstvu ima svoj vlastiti skup metoda kultiviranja, njegov vlastiti skup metoda za spašavanje ljudi. Stvaranje nečijeg svijeta je izravno povezano s nečijim vlastitim kultiviranjem. Stvaranje nečijeg svijeta je proizvod kultiviranja. Ali ovi svijetovi nisu nešto što suvremen čovjek može stvoriti kroz kultiviranje. Oni su stvoreni prije bezbroj eona.

Ovdje postoji problem. Kao obični ljudi, mi možemo misliti da je, dok se kultiviramo, dobro obogatiti naše umove učeći više metoda kultiviranja i saznati više o onom što je podučavano u različitim religijama. I ljudi smatraju takve stvari kao njihovu mudrost i znanje svakodnevnih ljudi. Zapravo, to nisu znanja u svakidašnjem smislu i ne možeš promatrati te stvari sa svakidašnjim konceptima. Zašto se ljudsko biće mora fokusirati na kultiviranje njegovog *xinxinga* u kultiviranju i zašto daoističke prakse naglašavaju vrlinu? Jer ovaj univerzum ima *Fa*, posebno svojstvo. Ovo posebno svojstvo univerzuma ima različite zahtjeve za različita bića na različitim razinama. Ljudska bića su na ovoj razini običnih bića pa ona trebaju udovoljiti moralnom standardu određenom za

obična ljudska bića. Zašto ona ne mogu napredovati (u kultiviranju) ako ne smatraju vrlinu kao važnu? Zato, jer razina iznad običnih ljudskih bića ima standarde za nebeska bića i ako se ti ne uskladiš s njima, nećeš moći tamo ići. Zašto može božansko biće u nebesima pasti? Zašto može Arhat pasti ako se dobro ne kultivira? Razlog je taj, što oni više ne udovoljavaju standardima na njihovim razinama.

Dakle u ovom Mlječnom putu ima preko stotinu nebeskih kraljevstva i svako ima jednog Tathagatu koji njime upravlja. Kvalitete i sastav njegovog nebeskog kraljevstva je stvoreno njegovom metodom kultiviranja. Mi smo otkrili da, bilo to u religijskim praksama ili drugim putevima kultiviranja, kretnje na površini su prilično jednostavne - meditacija sa sjedinjenim rukama (*jie-yin*) će djelovati. Čak u slučaju daoističke škole, koja zahtijeva više kretnji, ima ih svega nekoliko i jednostavne su. Kako onda takve prakse uspijevaju dostići uzvišena područja Buddha, Bodhisattvi i Arhata? To je zato jer je istinski razvoj i transformacija *gonga* ekstremno složena. Čovjekova vlastite stanice moraju biti razvijene i transformirane, cijeli niz božanskih moći mora se razviti i postoje mnoge veličanstvene stvari još nepoznate čovjeku - stvari koje su odgovarajuće samo za određene razine - i ove također moraju biti razvijene. Koristeći analogiju, one su složenije od najsloženijih preciznih instrumenata poznatih ljudskom svijetu i one su jednostavno van ljudskog dometa. Postoji tako izreku u svijetu kultiviranja koja kaže: "Kultiviranje je do tebe, dok je *gong* do učitelja". Drugim riječima, prava metoda kultiviranja ... Čak iako su ljudi daoističke škole raspravljali o metodama kultiviranja, one samo predstavljaju principe na površinskoj razini i težnju. One su samo pojmovne. Ako netko zaista teži kultivirati stvarni *gong* koji se sastoji od visoko-energetske materije, on treba imati vlastitu težnju, želju za to učiniti. Ali pravi razvoj, koji se događa u drugim dimenzijama je izvanredno složen i izvan načina ljudskih bića. Sve to je učinio učitelj osobe.

Onda ovdje postoji problem. Ako ti miješaš stvari iz drugih praksi u tvoje kultiviranje, pojavit će se problemi. U prošlosti redovnicima nije bio dopušten kontakt s drugim praksama i generacijama samostani su striktno zabranjivali redovnicima čitanje tekstova drugih praksi. Danas su redovnici zbrkani. Redovnici nisu smjeli imati nikakve zemaljske imovine i potpuno im je bilo zabranjeno čitati tekstove drugih praksi. Razlog je, što je neophodno da on ostane u jednoj metodi kultiviranja, držeći se čvrsto jedne kultivacijske discipline. Jedino kad su njegov um i misli ispunjeni sadržajem jedne prakse, on će se moći stalno kultivirati na više, ispunjavajući svoj put na jednoj stazi. Inače, ako umiješaš stvari iz drugih praksi, to je kao da se dio foto aparata stavi u televizor - odmah će se pokvariti. Samo objašnjavam stvar. Ako osoba umiješa stvari u njezino kultiviranje, cijela njezina praksa bit će neispravna i ona više neće napredovati. Nadalje, teško je razlikovati prave stvari od krivih i ako umiješaš loše, krive stvari, ti ćeš vjerojatno dokrajačiti kultiviranje uzalud. Niti tvoj učitelj neće ti moći pomoći, jer će to biti problem tvog *xinxinga*.

Proces razvijanja i nastajanja *gonga* je ekstremno složen, ali ljudi to tretiraju kao da su to neke teorije običnih ljudi. "Ja ću naučiti malo od kršćanstva, malo od budizma, malo od daoizma i malo od konfučijanizma." Oni to mogu označavati kao "nekoliko učenja pod istim krovom", ali to je zapravo besmislica. To je najveći problem koji se javlja u Vrijeme Kraja Fa. Svako ljudsko biće ima Buddha prirodu, ima želju da se kultivira i želi biti dobro. Međutim, ljudi ove stvari tretiraju kao obične ljudske teorije. Kod običnih ljudskih znanja, može biti slučaj da što više znaš, to bolje. Ali osoba (koja umiješa druge prakse) samo sebi stvara zbrku. On neće imati načina da se kultivira i neće imati niti tračak *gonga*.

Buddha priroda

Jednom stvorena predodžba, kontrolirat će te cijeloga života, utječući na tvoje razmišljanje i čak na

cijelu skalu emocija, poput tvoje radosti, ljutnje, tuge i veselja. Ona je nastala nakon rođenja. Ako ova stvar ustraje neko vrijeme, ona će postati dio razmišljanja osobe, rastapajući se u umu istinskog bića te osobe i tada će oblikovati njen temperament.

Stvorene predodžbe će ometati i kontrolirati osobu do kraja života. Ljudska predodžba je obično sebična - ili gora - i tako stvara misaonu karmu, koja zauzvrat kontrolira osobu. Čovjek je upravlján njegovom glavnom dušom (*zhu yuanshen*). Kad tvoja glavna duša postane slaba i bude zamijenjena predodžbom, ti si se bezuvjetno predao i tvoj život je sada pod njezinom kontrolom.

Tvoje pravo *ja* je urođeno i ne mijenja se. Ali ljudska bića su sklona lako stvarati predodžbe dok opažaju stvari i ta predodžba nisi *ti*. Ako možeš uspjeti ne stvarati bilo kakvu predodžbu, dok nešto promatraš, imat ćeš opažanje tvoje vlastite dobre, urođene prirode - gledaš tvog istinskog *ja* - i gledati na stvar dobrodušno. Što se više pokazuje tvoje pravo *ja*, viša je tvoja razina misli i tvoje misli su bliže istini i tako je povećan dio u kojem tvoje misli utjelovljuju područje tvoje urođene, dobre prirode. Ekstremno, ekstremno mikroskopske čestice koje sadrži ljudsko tijelo čine prirodu ljudskog bića, nešto što se nikad ne mijenja. Kad su maknute granice koje ograničavaju razmišljanje osobe, čovjekova dobra narav, temperament, karakter i obilježja postaju lako vidljiva i to je pravo *ti*.

Glavna duša se neće promijeniti zbog toga što je osoba razvila predodžbu. Glavna duša neće promijeniti njene urođene kvalitete zbog toga što je osoba razvila predodžbu. Međutim, može se dogoditi da je, zbog različitih ljudskih predodžbi i oblika karme, urođena priroda osobe zatrpana, prekrivena, potpuno obložena i u nemogućnosti da se istakne. Ali ona se neće promijeniti. To je zbog toga jer karma nema tako finu ili tako sićušnu građu kao što ima ona. Karma nastaje među običnim ljudskim bićima pa je to materija običnog čovjeka. Nije moguće da taj materijal bude tako mikrokozmičan, budući da su, kad je stvoren život ljudskog bića, korištene ekstremno mikrokozmičke materije. Zbog toga karma ne može prodrijeti u nju. Samo je izvorna priroda osobe zatrpana. Nečija izvorna priroda ima vlastiti način gledanja na stvari. Ako ti zaista možeš ukloniti predodžbe oblikovane nakon rođenja i obnoviti opažanje tvoje izvorne prirode, to će biti odakle si došao, najranija predodžba koju si stvorio - odnosno predodžba koju si imao na mjestu gdje si prvi put stvoren. Ali vrlo je teško nadvladati razmišljanje i predodžbe stečene nakon rođenja, jer to je upravo kultiviranje.

Fa ima različite manifestacije na različitim razinama. Na određenoj razini, on ima njegove manifestacije na toj razini. Ako si biće rođeno na toj razini, tvoje razmišljanje će odražavati predodžbe *Fa* te razine. Kad se tvoja prava izvorna priroda vrati, to će biti razina na kojoj ćeš shvaćati stvari i taj standard si *ti* sam.

Karma nema *Zhen Shan Ren* standard; ona procjenjuje stvari prema standardu zadržanom u vrijeme kad je predodžba stvorena. Ona može preokrenuti osobu u ono što obični ljudi nazivaju "lukav čovjek" ili "zemaljska" osoba. Kad se to događa, to je slučaj da su različiti oblici misaone karme stvoreni, dok se osoba djelujući kultivira i oni će ometati kultiviranje. Da ljudi nisu bili ometani od karme, kultiviranje bi bila lako. Karma poput ove je stvorena pod posebnim okolnostima i u kontekstu moralnih standarda prošlih nekoliko godina pa ona procjenjuje stvari u svjetlu tih standarda. Ako je velika količina ovog materijala stvorena, čovjek će biti pod njenim utjecajem do kraja svog života. Kad razvijena predodžba misli da je nešto dobro ili loše, taj čovjek će također tako razmišljati i misliti da se stvari trebaju sukladno tome napraviti. Ali njegovo pravo *ja* više ne postoji. Njegovo pravo *ja* je potpuno obloženo i zagušeno njegovim bezobzirnim, stečenim predodžbama. On više nema vlastiti, pravi standard za razlikovati dobro od lošeg.

Predodžba je stvorena unutar misli mozga i misaona karma stvorena od predodžbe je grozd karme oblikovan na vrhu glave osobe. Što onda s ljubaznom misli (*shan nian*)? Shakyamunijeva škola

podučava da puko počinjanje mišljenja znači karmu. I zapravo, ono što se označava kao "ljubazna misao", vidi se drugačije ako je mjereno s višim standardom ili prema zahtjevima višeg standarda *Zhen Shan Ren*.

Ovo znači da obična osoba koja nastanjuje ovaj svijet ne može naći sebe. I takva predodžba kontrolira osobu ne samo u jednom životu, već neprekidno dalje. Samo kad nastupi promjena, ona će biti eliminirana. Bez promjene, ona će nastaviti vršiti kontrolu. Kad predodžba postaje progresivno jača, pravo *ja* osobe će zaista prestati postojati. Sada je rečeno da je karma nagomilana sloj na sloju. I to je zaista dostiglo tu točku. Pogledajte samo obične ljude. Oni ne znaju na što troše svoje dane niti zbog čega žive!

Ljudi imaju različit duhovni potencijal (*gen-ji*) i moći uvida (*wu-xing*). To je ideja. Neki ljudi mogu uvidjeti ove stvari, što znači da Buddha priroda čovjeka može biti obnovljena i da još uvijek ima nade za njega. Neki ljudi ih, međutim, ne mogu shvatiti i to znači da je on zatrpan pređuboko u usvojene načine razmišljanja. U tom slučaju, za njega nema nade.

U Dao-u bez kultiviranja Dao-a

Kultiviranje se tako zove jer omogućava metodu kultiviranja sebe, stazu za ići. U prošlosti je postojala izjava o uspjehu u vezi "*Ova osoba ne kultivira Dao, a ipak je u Dao-u*". Dok slijedi manju stazu, on cijeni "ništavnost" ili "prazninu". On proživljava svoj život u ovom svijetu slijedeći smjer sudbine. On je u miru sa svijetom. On smatra "Daj mi to ako mi to treba pripasti, a ako ne, ja to ne želim." On ne slijedi tipičnu formu kultiviranja. On čak i ne zna što je to "kultiviranje". Ipak postoje učitelji koji se brinu za ljude poput njega. I on rijetko ulazi u sukob s drugima. To je ono što su ljudi običavali nazivati "*U Dao-u bez kultiviranja Dao-a*". Obični ljudi mogu također, poput njih, provoditi obuzdavanje od traženja stvari, ali oni u konačnici neće dobiti nebeski rang. Ova osoba neće dobiti *gong* i ona samo može akumulirati bezgraničnu vrlinu, veliki iznos. I mnogi ljudi će ga povrijediti, jer nije lako biti dobra osoba. Ali ovo rezultira samo u velikoj količini vrline. Ako on počne prakticirati, to će se prirodno pretvoriti u veliki dio *gonga*. Ako on ne prakticira, on će vjerojatno biti blagoslovljen u njegovom slijedećem životu, postajući visoko rangirani službenik ili ostvariti bogatstvo. Nasuprot tome, najveći dio ljudi koji su u *Dao-u*, bez da ga kultiviraju, imaju naravno posebne pozadine i postoje ljudi koji se brinu o njima. On je u stanju nekultiviranja *Dao-a*, a ipak njegove misli, njegovo područje su u *Dao-u* pa će se u budućnosti on vratiti na svoje prvobitno mjesto. Bez kultiviranja *Dao-a*, on ga kultivira - netko transformira *gong* za njega, iako on to ne zna. Njegov život je pun nesreća i on pati i otplaćuje svoju karmu. Njegov *xinxing* se tiho poboljšava tijekom njegovog života i on je uvijek u takvom stanju. Postoje ljudi s posebnom pozadinom. Običnom čovjeku je ovo teško činiti.

Konfucije je ljudima ostavio način ponašanja doličan ljudima - Doktrinu sredine. Lao Zi je podučavao metodu kultiviranja. Ali kako se ispostavilo, Kinezi su kombinirali Konfucijeve ideje s onima daoističke škole. Početkom Song dinastije i budističke ideje počele su prodirati. Nakon toga, budistička misao se time promijenila do neprepoznatljivosti. I nakon Song dinastije, budizam je pripojio stvari iz kineskog Konfucionizma, poput sinovljevog poštovanja roditelja i slično - puno takvih stvari. Ali budistička škola zapravo nema ništa sličnog tome. Budistička škola uzima ljudske stvari olako i u tom pogledu, tko zna koliko mnogo roditelja je osoba imala u mnogim svojim životima. Samo kada otpustiš sve takve vezanosti i kultiviraš se s tihim i mirnim umom, možeš uspjeti. To su vezanosti. Dakle, nakon što je Konfucijeva misao uvedena (u budizam), nastala je vezanost naklonosti ka obitelji.

Priča o stvaranju čovjeka od gline

Ljudska bića ovdje postoje na najnižoj razini i iznad su slojevi na slojevima nebesa. Tathagata je na ovoj razini. Isus je pripadao razini Tathagate, kao i Lao Zi. Ono što su oni mogli vidjeti na toj razini bilo je ograničeno na ono što je bilo tamo i ispod njih. Oni su mogli vidjeti vrlo malo onog što je bilo iznad njih, a da se i ne spominje ono što je još više. To je zato jer su njihove razine određivale koliko su mudrosti oni imali.

U vezi ideje o stvaranju čovjeka od gline, koju je Isus znao, to je bio izraz koji je on koristio, a koji je došao od bića kojeg je on smatrao za Boga - "Bog je stvorio čovjeka od gline". Da li je on mislio na glinu koju poznaju obični ljudi? Ne, nije. To nije bila glina, koju poznaju obični ljudi. Točnije, u višim dimenzijama, svi materijali, uključujući glinu, su visoko energetska materija na mikroskopskijoj ravnini. Kada je onda "čovjek" kojeg je on opisao, stvoren? Da li je to bilo učinjeno prije početka civilizacije na Zemlji, ili u neko drugo vrijeme? Zapravo, u dalekoj prošlosti bila je takva legenda i Isus ju je prepričao ljudima - to jest da je Bog stvorio čovjeka od gline.

Ali u stvari, to nije glina iz ovog ljudskog svijeta. Glina iz drugog svijeta ima moć i stvari koje ispunjavaju taj svijet su, ako se donesu u ovaj svijet, slične *gongu*. Ono što je on mislio bilo je, da je čovjek stvoren u drugom svijetu. Nebeska bića imaju kožu finiju i profinjeniju od naše. To je zbog toga što njihova koža nema stanice sastavljene od istog sloja tvari kao naše; njihova koža je sastavljena od finijih i sitnijih tvari. Kad su ona pogurana u ovu dimenziju običnog čovjeka, ispostavilo se da su bila ista kao čovjek. Ona su izgledala upravo izvanredno lijepa s posebno profinjenim izgledom. To je značilo da je čovjeku trebalo dodati veći tjelesni sloj stanične tvari. I tako su ljudska bića poprimila svoj izgled.

Ljudi na Nebesima također imaju tijela i oni, kad prelete ovamo, izgledaju isto kao mi. Ispod velikih kineskih planina pokopana su tijela nebeskih bića. Kad su umrla, njihova tijela su zakopana ispod planina. Ti ljudi izgledaju gotovo isto kao ljudska bića, suprotno od onog što je zapisano u svetim spisima. Kad je Isus bio na ovom svijetu, on zapravo nije ljudima ostavio nikakve svete spise. Točnije, ljudi nakon njega, njegovi sljedbenici su ih napisali i to su učinili u skladu s njihovim vremenom. Buddha Shakyamuni, također, nije ostavio iza sebe nikakve svete spise; njih su isto tako napisali njegovi sljedbenici. Pa su prema okolnostima, njegovi sljedbenici čuli ono što je rečeno, ali nisu uspjeli shvatiti originalno značenje toga, na koje se ljude to odnosilo ili u kojem su se povijesnom sklopu opisane stvari dogodile.

Isus je rekao da je čovjek stvoren od gline, što je obične ljude ostavilo u nedoumici, razmišljajući "Naša tijela nisu blato". Ideja je, da je glina na ekstremno visokim razinama superiorna materijalu naših fizičkih tijela. Što je viša razina, to je više superiorna.

U vrlo dalekoj prošlosti, prije postojanja čovjeka niske razine, bića odozgo su stvorila čovjeka u drugim dimenzijama. Onog trenutka kad bih ja rekao dimenziji da se nešto stvori, to bi odmah poprimilo oblik. I bilo koji objekt može biti stvoren pukom misli o tom - nacrtaj prstom u zraku i to će se oblikovati, doduše u drugoj dimenziji. Drugim riječima, ono što je rečeno u prošlosti o stvaranju svijeta, o stvaranju nebeskih razina ili što su budistički sveti tekstovi rekli u vezi stvaranja univerzuma - te stvari su sve manifestacije moći Buddha. Ono što nam ovo govori je, pozitivna karma, dobra karma i zla karma, sve su poopćene kao "karma". Tako su te stvari stvorile Buddhé.

Buddha velike moći, zaista može trenutno stvoriti nebesku razinu i što je viša razina Buddhé, to je veličanstvenije Nebo, koje on stvara. Štoviše, on ne treba koristiti svoje ruke; dovoljno je samo otvoriti usta i reći. A za čak još višeg Buddhé, dovoljna je jedna misao - samo s misli to je postignuto. Zbog toga Buddhé čije razine su više od Tathagate, ne mogu upravljati običnim ljudskim poslovima; s formiranjem upravo jedne misli, stvari na Zemlji bi se trenutno promijenile.

Ali čak ni Tathagata Buddha ne upravlja ovdje stvarima direktno. On zapravo samo daje smjernice, a Bodhisattve izvršavaju stvari.

Ograničenja moderne znanosti i prostranost i dubokoumnost Buddha Fa

Čak s Dharmom koju ju je Buddha Shakyamuni priopćio, ljudska bića su mogla shvatiti neizmjernost Buddha Fa. Ali *Fa* je jednostavno ogroman - zaista je tako. Ono što je Buddha Shakyamuni podučavao, bio je Tathagata Fa, na njegovoj razini. Čak i to je običnim ljudima izgledalo vrlo visoko. U prošlosti je samo Tathagata mogao biti nazvan Buddha. Ni Bodhisattva niti Arhat nisu bili Buddha; niti su dostigli područje Buddhhe. Zato je bilo uobičajeno da kad god netko kaže izraz "Buddha", to se je odnosilo na Tathagatu. Ali Tathagata nije najviši status u univerzumu; točnije, to je najniža razina Buddhhe. I među Buddhama, samo se oni na najnižoj razini brinu za obične ljudske poslove. Buddhhe na vrlo visokim razinama to ne mogu činiti, jer čim su otvorili usta, na Zemlji bi se dogodile promjene. Kako to može biti dopušteno? Oni se niti najmanje ne mogu uplesti. Tako se samo Tathagate brinu za ljudske stvari. Međutim, Tathagate ne upravljaju osobno stvarima. Već Bodhisattve čine stvari da spase ljude. Zato je dostizanje i razine Tathagate izuzetno.

Na mikroskopskoj razini (Tathagata) može opaziti tri tisuće tisućakozmosa u jednom zrnu pijeska. U učenju Buddhhe Shakyamunija postoji teorija o tri tisuće tisućakozmosa. On je rekao da u Mliječnom putu ima tri tisuće planeta sličnih Zemlji, koja sadržavaju živote istovjetne ljudskim bićima. Zapravo, ima ih više od tri tisuće. On je također rekao da ima tri tisuće tisućakozmosa u zrnu pijeska. To znači da u samo jednom zrnu pijeska ima tri tisuće svijetova poput ovog kojeg čovjek nastanjuje, nešto neizmjereno. Kad je nebesko oko otvoreno, mogu se vidjeti stvari kao da su povećane i vidjeti sićušne stvari poput onih na mikrokozmičkoj razini. Ali zamislite to. Postoji tri tisuće tisućakozmosa u jednom zrnu pijeska. Onda, tri tisuće tisućakozmosa u zrnu pijeska imaju mora i rijeke, zar ne? Onda, ima li još tri tisuće tisućakozmosa u pijesku tih rijeka? Tako čak ni Buddha Shakyamuni nije vidio izvor materije. Zato je rekao: "Njena sićušnost je tolika da nema nutrine", misleći da je to tako maleno da je izvor materije nezamjetan.

Danas fizika može shvatiti samo da je molekula sačinjena od atoma i da je atom sačinjen od jezgre i elektrona. Dalje u mikrokozmičkom postoje quarkovi i neutriini. I dotle se može znati, to je sve. Onda, idući dalje unutra, što je izvor materije? Čak niti mikroskopi ne mogu otkriti quarkove i neutrine. Njihovo postojanje je znano samo korištenjem drugih instrumenata. A za odgovoriti što je još dalje, tehnologija čovjeka bijedno zaostaje. Što se tiče većih stvari, čovjek vjeruje da su planeti najveći objekti. Ali to Buddha Shakyamuni nije tako vidio. Ono što je on vidio bilo je zapravo vrlo veliko. On je otkrio da planeti nisu najveći. Zureći dalje prema gore, on nije međutim mogao vidjeti vrhunac. Zato je na kraju rekao: "Njena velikost je tolika da nema vanjštine." Tako je ustvrdio da "Njena velikost je tolika da nema vanjštine; njena sićušnost je tolika da nema nutrine", što znači da je ona toliko velika da nema granica i toliko sićušna da joj se dno ne može vidjeti.

Ljudska bića su složena i struktura univerzuma je ekstremno složena. Znanje koje danas posjeduje čovjek je dostiglo svoj vrhunac. Zato je ono postalo nešto što ograničava razvoj ljudske znanosti. Na primjer, mnogi usavršeni znanstvenici su objasnili aksiome u području fizike i kemije. Unutar ograničenja tih aksioma, ono što oni kažu zaista je istina. I u redu je nadograđivati se na njima. Međutim, istina ima puno razina. Kad nadiđeš njihove aksiome, otkrit ćeš da aksiomi zapravo služe da ograniče ljude.

Isto tako stoje stvari sa suvremenom znanosti. Neki ljudi postavljaju definiciju znanosti i tako se nešto smatra "znanošću" samo ako se slaže s tom definicijom. I kad se nalaziš unutar njenih granica, svi misle da je to znanost. Kad ideš iznad te definicije, otkrivaš da ona služi da ograniči napredak

čovječanstva. Ništa što je neopipljivo ili nevidljivo nije tu dopušteno pa su ograničenja koje ona nameće značajna. Buddhe, daoistička božanstva i bogovi o kojima govorimo, postoje u drugim dimenzijama koje čovjek ne može dodirnuti ili vidjeti. I onda, ako su takva bića otkrivena koristeći metode današnje znanosti, da li bi ih to učinilo znanstveno dokazanim. To bi! Ali Zapad je postavio definiciju znanosti i sve ono što moderna znanost ne može objasniti kategorizira se, bez iznimke, kao teologija ili religija. Ona se ne usudi priznati takve stvari.

Znanost Zapada je otišla u ekstrem. Budistička škola drži da sve prolazi kroz stadije formiranja, stagnacije i degeneracije. Formiranje znači dobivanje oblika, dok stagnacija znači ostanak u određenoj fazi. Znanost u Europi, ograničena okvirom koji je postavila, sada uviđa da ne može dalje napredovati. Da je dalje istraživala, ono što bi moglo biti otkriveno bilo bi nešto izvan granica te znanosti. Stoga ona kategorički brka te stvari zajedno s religijom ili teologijom. Ali ako netko otkrije stvari koje ne postoje u znanju sadašnje znanosti i čini to na način ljudske moderne znanosti i tehnologije ili otkrije stvari koje su nedodirljive i nevidljive i studira ih s današnjim znanstvenim metodama, nije li to znanstveno? Problem je u tome, što je definicija znanosti odavno okamenjena i sve izvan njenih granica se kategorički negira. Tako nije ostavljen prostor za daljnji napredak.

I postoje neki znanstvenici, osobe koje se smatraju "usavršenima" u određenim poljima, koji su postavili jako puno aksioma. Ti znanstvenici, poput Newtona i Einsteina, bili su jako usavršeni po standardima običnih ljudi i mogli su opaziti puno više od prosječne osobe. I aksiomi koje su postavili, zajedno s njihovom znanstvenom baštinom, postoje kao bogatstvo dragocjenog znanja. Ali to govori da, bilo koje istraživanje ili razumijevanje koje se dogodilo radeći unutar granica njihove misli, primorano je poštivati određene obrasce. Ako oni koji dođu nakon njih, rade potpuno unutar teoretskih okvira tih znanstvenika, budući naraštaj ih nikad neće nadmašiti niti iskusiti nove proboje.

Kad nečije otkriće ili izum nadmaši ograničenja prethodno postavljenih aksioma, bit će shvaćeno da su postavljeni aksiomi ograničavali ljude. To je zato jer postoje viši oblici znanja, više istine, koje se nalaze na višim razinama. Dobar primjer je naše poznavanje materije. Uobičajeno je bilo, da su najmanje čestice materije poznate čovjeku bile atomske jezgre. To međutim više nije tako, jer za sada postoje quarkovi i onda neutrini. Smisao ovoga je, da ljudska bića stalno uče više o takvim stvarima. Ali novi aksiom će, nakon otkrića nečeg drugog, služiti međutim kao još jedno ograničenje. Takav je slučaj. Činjenica je da takvi aksiomi obično služe da ograniče ljude.

Einstein nije bio običan čovjek. On je uvidio da je istina, ono što religija pa i teologija podučavaju. Čovjekovo razumijevanje fizičkog svijeta je ograničeno znanjem ljudskih bića, poput znanstvenih aksioma koji su postavljeni. Da su ljudska istraživanja zaista istraživala dublje, uz njihova nastojanja da prodru dalje, uvidjeli bi da je ono što religija podučava istina. Životi koji postoje na ravnini višoj za jednu razinu od čovječje, tako predstavljaju znanost i tehnologiju koje su za jednu razinu više i njihovo razumijevanje svijeta kroz znanost i tehnologiju kojom raspolažu, nadmašuje ono od običnih ljudskih bića. Zato je Einstein, nakon što je dostigao vrhunac ljudske znanosti i tehnologije i potom dubljeg istraživanja u njegovom radu, uvidio da je ono što je religija podučavala potpuno stvarno. U zadnje vrijeme mnogi znanstvenici i filozofi su se okrenuli konačno religiji - i to su osobe s priličnim postignućima. Suprotno od tog su oni, koji su trenutačno paralizirani ograničenjima postavljenim od suvremene znanosti i čija slijepa vjera u to kategorički obilježava te stvari (izvan dosega znanosti) kao "pseudo-znanost"¹.

“Sve prakse vraćaju ka jednom”

Izreka da "sve prakse vraćaju ka jednom" je nešto što se uobičajeno podučava unutar sklopa određenog puta kultiviranja. Daoistička škola drži da ima tri tisuće i šesto praksi, koje sve mogu voditi ka *Dao*. Budistička škola drži da ona ima osamdeset i četiri tisuće praksi putem kojih se može kultivirati Budinstvo. Ako netko pokuša kombinirati nekoliko različitih religija i prakticirati ih zajedno u isto vrijeme, to je međutim nešto potpuno drukčije (od onog što izreka označava). Kako mogu ljudska bića znati božanske stvari? Ono što oni pokušavaju činiti je upravo krajnja besmislica.

U staroj Kini postojala je grupa poznata kao "Put jedinstva" (*Yiguandao*). Ta grupa, koja je nastala u kasno doba dinastije Qing, promicala je integraciju pet religija. To je bila heretička sekta i od trenutka kad je nastala u Qing dinastiji, ljudi su je nastojali pokoriti; carevi velike Qing dinastije nastojali su je uništiti. U ranom republikanskom razdoblju, Nacionalistička partija (KMT) također ju je nastojala, masovnim ubijanjem njenih članova, uništiti. Kad je Komunistička partija preuzela revolucijom vlast, ona je slično ubila na tucete članova grupe. Zašto se je to dogodilo? Ništa se zapravo u običnom ljudskom društvu ne događa slučajno. Razvoj povijesti samo slijedi nebeske promjene. Tako, što god se dogodi u ljudskom društvu, nije samo proizvod nečijeg nepromišljenog djelovanja. Drugim riječima, nisu obični ljudi ti koji su je pokušali satrti, to je bila volja Neba. Viša bića su je željela uništiti i nisu htjela dopustiti njeno postojanje. Besmislica o "integraciji pet religija" bila je ozbiljan slučaj podrivanja *Fa*. To je bio slučaj djelovanja demona među ljudima.

Čak niti Nebeski Dostojanstvenik praiskonskog početka ili Buddha Shakyamuni nije bio toliko smion da predloži ujedinjenje ili spajanje budista i daoista. Kako se to smije dogoditi! Čak i unutar samog budizma, podučava se da se niti dva puta kultiviranja ne smiju miješati. Oni koji, na primjer, prakticiraju Čistu Zemlju, ne mogu prakticirati Zen. Dvoje se ne može miješati. A oni koji kultiviraju Zen, ne mogu prakticirati Tiantai ili Huayan. Ti jednostavno ne možeš miješati različite putove dok se kultiviraš. A zašto je tako? Jer je razvijanje *gonga* ekstremno složeno. Ti imaš samo jedno tijelo i ono naliči vrsti sirovog materijala stavljenog u stroj. Tvoj *gong* se proizvodi u tom stroju. Sve treba za tebe biti vrlo točno uređeno - bila to metoda korištena da te spasi, svaki korak koji treba napraviti, forma u kojoj je svaka vrsta *gonga* razvijena, itd. Ali ako na pola puta tvog putovanja, ti budeš stavljen u drugi stroj, kakav će biti rezultat? Možeš li se i dalje kultivirati? Ti mi reci. Ti ćeš biti kompletno pobrkan. Ti ćeš postati hrpa otpadaka.

Mnogi ljudi nisu uspjeli napredovati u njihovoj praksi upravo zbog neodgovornog kultiviranja poput ovog. Ono što je Buddha Shakyamuni zaista mislio pod "bez drugog puta kultiviranja" (*bu er fa-men*) bilo je, da ne može biti miješanja u kultiviranju. Kasnije je izreka "bez drugog puta kultiviranja" pogrešno shvaćena i podrazumijevala je nešto drugo. Ali miješanje praksi je strogo zabranjeno. Put jedinstva podučavan u vezi "ujedinjenja pet religija" - je nešto što zakoni Neba zabranjuju. Ipak sada se je ta grupa ponovo pojavila u Taiwanu. U Vremenu Kraja Zakona, nitko se neće umiješati, a to je zato jer nitko ne upravlja ljudskim poslovima u ovom razdoblju. Čovjek je postao još gori pa su sva (božanska bića) napustila njihova mjesta i više se ne brinu za stvari. Niti spašavaju ljude. Oni koji javno izjavljaju vjeru u Buddhu ili ga obožavaju, nisu zainteresirani za strogo kultiviranje. Oni radije samo žele bogatstvo ili ukloniti nevolje. Toliko je loše.

Ljudi još uvijek misle da ono što "Put jedinstva" podučava ipak ima smisla. Misli u umu kultivatora, kao i u osobe s religioznim vjerovanjem su vrlo bitne. Neki putevi kultiviranja potpuno ovise o vjeri i ne uključuju nikakve tehnike pa kad tvoj um ima u sebi umješane druge stvari, to će pobrkati ono što tvoja praksa kultivira. Nikad nije bilo namijenjeno uključiti bilo koji takav fizički pokret. Pored toga, demoni sada prodiru u ljudski svijet i uzrokuju propast čovječanstva. Zar nema svatko dobre misli (*shan nian*)? To je upravo ono što demoni smjeraju uništiti, uzrokujući tvoj

neuspjeh u kultiviranju.

Zen budizam je ekstreman

Postoje dvije vrste ljudi i to oni koji su ekstremni i oni koji idu srednjim putem. Od početka, Zen budizam je bio u ekstremnoj kategoriji i on nema značenje sustava kultiviranja. Rasprave su uvijek okruživale Zen. Iako su se ljudi kultivirali prema metodama Zena, oni su zapravo bili pod nadzorom Buddhe Shakyamunija, zbog njihove namjere da kultiviraju Budinstvo i njihove težnje ka dobroti. Zen ne predstavlja sustav. Boddhidharma nema svoje vlastito nebesko carstvo i stoga ne može omogućiti ljudima spasenje. Činjenica je, da je sam Boddhidharma uzeo Buddhu Shakyamunija kao temeljnog učitelja. Iako je nazvan Zen patriarh, on je zapravo bio učenik Buddhe Shakyamunija - učenik dvadeset i osme generacije i onaj koji je jako obožavao Buddhu Shakyamunija. Od teorija Buddhe Shakyamunija, on je fokusirao svoje prosvjetljenje na ništavnost i to nije odstupilo od Shakyamunijevih doktrina. S prolaskom vremena, Zen je propadao. Kasnije generacije počele su smatrati Boddhidharmin pristup za nezavisni put kultiviranja i vjerovali su da je to najviši put. Njegov put, međutim, nije bio najviši. Zen je zapravo propadao sa svakom sljedećom generacijom i to je i sam Boddhidharma rekao, da će njegovo učenje obuhvatiti samo šest generacija.

Boddhidharma je velikim dijelom naglašavao ništavnost koju je podučavao Buddha Shakyamuni te je jako poštivao Buddhu Shakyamunija; on je bio poznat kao njegov učenik dvadeset i osme generacije. Ali generacije koje su slijedile su bile potpuno uhvaćene u ekstremima. I jednom kad se to dogodilo, nastupila je faza degeneracije, kad su Boddhidharma i Shakyamuni smatrani gotovo jednakima. Ljudi su počeli obožavati Boddhidharmu i smatrati njegove teorije kao jednu jedinu budističku istinu. To u osnovi odgovara skretanju s pravog puta.

To je zato jer se Boddhidharma kultivirao na nisku razinu i dostigao samo nebeski položaj značenja Arhata, on je bio samo Arhat. Koliko toga je on zaista mogao znati? Na kraju on nije dostigao razinu Tathagate. Jaz između njegove razine i one Buddhe Shakyamunija je bio izvanredno velik! Zbog toga su njegova učenja najbliža filozofiji običnih ljudi i običnim ljudima je njegove teorije najlakše prihvatiti - posebno onima koji tretiraju religije kao oblik filozofije ili ideologije. Oni koji uzimaju akademski pristup i studiraju budizam kao filozofiju najviše teže prihvatiti njegovu teoriju. Ona jako sliča običnim filozofijama.

Buddhe se nalaze na svakoj razini, ma kako visoko netko može ići. (Ali prema Zenu) Ti se kultiviraš i kultiviraš i onda navodno ništa ne postoji. U njihovom kultiviranju oni čak ne priznaju toliko kao ljudska bića. Živa, vidljiva ljudska bića su upravo ovdje ispred nas pa ipak oni ih ne priznaju kao stvarne. To je još gore od onih običnih ljudi lošeg duhovnog uvida koji kažu: "Ja ću vjerovati ako to vidim i neću ako ne vidim." Ti ljudi čak ne priznaju ono što vide. Zašto onda živiš? Zašto se zamaraš otvarajući tvoje oči? Zatvori oči, nemoj leći, nemoj stajati ... ništa ne postoji, zar ne? Oni su otišli u ekstreme. Boddhidharma je rekao da se njegova Dharma može prenositi samo šest generacija. Ludost je kako se ljudi danas još uvijek čvrsto drže ove doktrine, koja nije nikad najprije dokazana. Oni su zapali u slijepu ulicu. Oni ne priznaju sebe, ne priznaju Buddhe i što onda s planetom Zemlja? Ako oni čak ne priznaju vlastito postojanje, koja je svrha imati ime? Koja je svrha hranjenja? Mogao bi samo biti gladan cijeli dan, ne gledati koliko je sati i ne slušati zvukove ...

I nakon svega toga, sve je nestalo. Da li to onda ne narušava ugled Buddhe Shakyamunija? Ako Buddha Shakyamuni nije ništa podučavao, što je onda radio četrdeset i devet godina? Da li oni znaju što je pravo značenje praznine u učenju Buddhe Shakyamunija? Kada Buddha Shakyamuni (je rekao da on) nije iza sebe ostavio nikakav *Fa*, on je rekao da nije zaista podučavao metodu

kultiviranja ili *Fa* univerzuma. Ono o čemu je on govorio bile su samo stvari na njegovoj razini kultiviranja i ono što je ostavio običnim ljudima bio je potanko Tathagata *Fa*, kultivacijska iskustva i naučene lekcije. Stvarna *Dharma* koju je *Shakyamuni* priopćio, dok je živio, bila su propisi i pravila (*jie-lü*) i on je raspravljao o nekim uvidima na različitim razinama, što je *Fa* na određenoj razini. Ali *Buddha Shakyamuni* nije želio da ljudi budu zaustavljeni na njegovoj razini i stoga je rekao: "Nisam podučavao nikakvu *Dharmu* u mom životu." On je to rekao jer je znao da *Dharma* koju je podučavao nije najviša. Tathagata je *Buddha*, ali nije na najvišoj razini. *Buddha Fa* je bezgraničan. Kultivator ne treba biti ograničen njegovom *Dharmom*. Osoba s velikim duhovnim potencijalom (*da gen-ji*), može se kultivirati još i više, s uvidima i višim i dubljim i s odgovarajućim očekivanim manifestacijama *Fa*.

Razine tijekom kultiviranja

Nečija razina kultiviranja je nešto čega neki kultivatori postanu svjesni tijekom svog puta kultiviranja i to nije nešto što će svi koji se kultiviraju nužno znati. Većina kultivatora će to znati tek nakon što dostignu stanje prosvjetljenja ili dostignu visoke razine koje nadmašuju *Fa-Unutar-Trostukog-Svijeta*. Oni koji zaista znaju mogu razlikovati njihove razine na osnovu boje *gonga* kojeg odašilju njihova tijela. To se može razlikovati na osnovu stupa *gonga* osobe ili na osnovu samog tijela. U kultiviranju *Fa-Unutar-Trostukog-Svijeta gong* koji nastaje je najprije crven i kad se razina osobe uzdiže, on postaje narančast, zatim žut pa zelen itd., sveukupno ima devet boja - tj. crven, narančast, žut, zelen, plav, indigo, ljubičast, višebojan i bezbojan. Da bi se vidjelo na kojoj si razini, jedan pogled je dovoljan. Ako si postigao prozirno tijelo i nastavio se kultivirati naviše, to će onda biti kultiviranje *Fa-Izvan-Trostukog-Svijeta*. Ti ćeš dobiti nebeski rang i početi inicijalnu fazu kultiviranja *Fa Arhata*. Radeći kultiviranje *Fa-Izvan-Trostukog-Svijeta* znači da si nadmašio *Tri Sfere* i više nisi podložan reinkarnaciji. Ako završiš kultiviranje u ovoj fazi, ti si *Arhat*. Ako se nastaviš dalje kultivirati, ti ćeš iskultivirati istaknut rang *Arhata* i ta razina također ima boje. Međutim, ovdje su crvena, narančasta, žuta, zelena, plava, indigo i ljubičasta boja drugačije od onih u *Fa-Unutar-Trostukog-Svijeta*. Boje u *Fa-Unutar-Trostukog-Svijeta* su guste, slično onima ljudskih bića. Ali na toj razini *Arhata*, one su prozirne gradacije crvenog, narančastog, žutog, zelenog, plavog, indigo, ljubičastog, višebojnog i bezbojnog. S daljnjom kultivacijom, postoji još više kompleta devet boja, s tom razlikom da su one još prozirnije, još sjajnije i još ljepše. To se ponavlja na ovaj način, iznova i iznova. Na taj način se može razlikovati gdje je osoba u kultiviranju.

Ali ljudima nije dopušteno ovo vidjeti i stvari nisu tako očigledne običnim ljudima, jer postoji pitanje uvida (*wu*). Ako bi ono što je tijelo kultiviralo bilo jasno prikazano, što bi preostalo za uvid? Svi bi se kultivirali, svatko bi to radio. Tko ne bi? Sve bi bilo tako stvarno. Čak i ljudi s neoprostivim, okorjelim grijesima, došli bi učiti. Ne bi bilo pitanja uvida. I ako bi tako bilo, kultiviranje ne bi bilo moguće. Neki ljudi kažu: "Ja ću držati moje oči otvorenima i ako mogu vidjeti stvari jasno, onda ću učiti." Ali to neće ići. Ako takva osoba može sve vidjeti, sa stvarima kristalno jasnima, to će biti kraj njenih kultivacijskih očekivanja. Neće joj biti dopušteno kultivirati se. Razlog je u tome što se osoba treba uzdignuti iz zablude putem uvida i samo to se računa kao kultiviranje. Ako osoba postigne potpuni uvid i sve može vidjeti, njoj neće biti dopušteno kultivirati se. A zbog čega? Jer se to neće računati kao da je bila kultiviranje, budući da će on vidjeti da je sve (o čemu govori kultiviranje) stvarno. On će vidjeti posljedice ljudskih svađa i da oni koji iskorištavaju druge, njima daju vrlinu. Ako mu se stvarnost potpuno prikaže, naravno da će početi kultiviranje. Ali da li će se to računati kao kultiviranje? To će odgovarati posezanju za nečim što treba uzeti. Ljudske vezanosti se neće na taj način ukloniti.

Osoba mora doći do vlastitih razumijevanja pri uklanjanju ljudskih vezanosti usred sukoba. Ako bi mogao sve vidjeti kao da je kristalno jasno, to ne bi bila kultiviranje. Zašto je *Buddhi* teško podići

svoju razinu? Jer on nema svađa i sve jasno vidi. Kako se on može kultivirati? Njemu je teže kultivirati se. I to je razlog zašto oni žele ići među obične ljude i kultivirati se. Jedino kad se netko kultivira u iluziji, moguće je brzo uzdizanje. Moguće je, da će neki ljudi vidjeti nešto malo dok se kultiviraju. Ali detalji neće, naravno, biti otkriveni bilo kojem ljudskom biću.

Kad se osoba kultivira, pitanje uvida postoji cijelo vrijeme, od početka do kraja i on se mora kultivirati usred iluzije (privida). Na Zapadu se cijeni vjera i naglašava od početka do kraja. Bez vjere, sve ostalo je bespredmetno. Sve dok imaš vjeru, bit će odziv (od boga). Kad se neki ljudi kaju pred slikom Isusa, njihovi umovi zaista osjećaju da Isus sluša i da ima netko tko odgovara na njihova pitanja. Takav je način kultiviranja na Zapadu. Religijska vjera je vrsta kultiviranja. Kad je Isus bio spreman primiti svoje sljedbenike u njegovo nebesko carstvo, ako je tijelo osobe bilo bez *gonga* ili energije, osoba nije mogla ući u raj. Povrh toga, loše misli koje je osoba razvila među ljudskim bićima i karma na njenom tijelu bi uzrokovalo da ju posebne osobine univerzuma na višim razinama ograniče; i u slučaju nekoga tko je bio zaista loš, njegovo tijelo i duša bi se razgradila (ako je išao tamo) bez da bi išta preostalo. Taj scenarij je neodrživ. Stoga to neće ići bez *gonga*. *Gong* se stoga, razvija za osobu na drugoj strani dok njezina vjera raste, dok ona prolazi kroz ispovijed i dok se ona stalno trudi poboljšati i biti dobra osoba. Iako ona razvija *gong*, njoj to nije rečeno, jer (na Zapadu) oni misle samo o tome kako biti dobra osoba; oni ne misle o *gongu*. Isto važi za budističke redovnike. Oni ne rade nikakve vježbe (tipa *qigong*) pa kako onda oni razvijaju *gong*? Njihov *gong* raste, iako im nije rečeno da imaju *gong*.

Budist i daoist

Daoistička škola prakticira pojedinačno kultiviranje; daoistička religija ne bi trebala postojati. Daoistička religija je zapravo proizvod reformi koje su se dogodile u nedavnoj povijesti. Nikad nije bilo takve stvari poput religijskog daoizma u bilo kojem pretpovijesnom razdoblju. Razlog je, što daoistička škola ne teži ponuditi spasenje svim živim bićima; umjesto toga, ona podučava pojedinačno kultiviranje i prakticiranje mirnoće. Tako ona kultivira uvid u *Zhen*. Od *Zhen*, *Shan* i *Ren*, ona usmjerava svoje kultiviranje u ono što je Istina, ona odgaja nečiju urođenu prirodu kultivirajući *Zhen* i teži povratku onome što je izvorno i istina. Dao nalaže da se kultiviranje vrši u mirnoći, tako (daoistička škola) stvarno nema želju da masovno spasi živa bića. Kad daoist završi svoje kultiviranje on će biti lutajuće božanstvo ili putujući besmrtnik. I na Nebu ima planina i voda, kao i ovdje i on će biti na jednoj takvoj planini. Daoistička religija je zapravo stvorena zbog vezanosti običnih ljudi. Ljudi se vole skupljati i stvoriti neku vrstu moćne osnove, dok čeznu za priznanjem i osobnom dobiti. Tako stvari poput ove teže ka ostvarenju.

Daoistička religija zaista ne postoji. Daoist podučava njegovog učenika kultiviranju u samoći. Iako je daoistička religija stvorena i ima puno učenika, neće svi oni dobiti pravo učenje. Ako učitelj nađe dobrog učenika, on će ga podučavati pravim stvarima. Ako nema dobrih učenika, on će se odlučiti za bezbrižan i lagodan život, čineći što god poželi. (On to može raditi) Jer je postigao *Dao* i pravu slobodu što dolazi s tim.

Budist je budist i daoist je daoist. Miješanje učenja dviju škola uopće ne dolazi u obzir. Međutim ono što mi prakticiramo je zaista ogromno. Naša praksa temelji se na samom univerzumu i sve je obuhvaćeno. Naš temelj je unutar budističke škole i ono što mi imamo, bilo to naša glavna načela ili naše karakteristike, je budističko. Ali ovaj *Fa* nadilazi i budiste i daoiste. Različita razumijevanja se nalaze na različitim razinama i različite manifestacije se pojavljuju na različitim razinama. Oni u Falun raju imaju njihovo znanje, dok je iznad Falun raja više znanje i još više iznad postoje još viši oblici znanja.

Postoji još jedna tema, naime ona o iskonskim bogovima. Nema svrhe raspravljati o ovom s

današnjim kultivatorima, jer je to njima nedokučivo, to je van njihovog dosega. Stoga ja govorim samo o dvjema školama, budističkoj i daoističkoj. Govoriti na previsokoj razini nema svrhe; ljudi ne mogu prihvatiti takve stvari. Njima nije dopušteno znati.

Bez predstava pri spašavanju ljudi i podučavanju Fa

Predavati pravi *Fa* običnim ljudima koji se kultiviraju kao redovnici - redovnici koji se nisu prosvijetlili - je beskorisno, jer oni ništa ne znaju. Redovnici koji su se prosvijetlili ne nalaze se više u ovom svijetu; oni su otišli duboko u planine i šume. Oni znaju za mene. Samo obični ljudi ne znaju me. Mnogi usavršeni kultivatori znaju za mene. Oni se ponekad tiho približe, pogledaju i odu. Ima također i onih koji su došli i rekli par riječi. Usprkos činjenici, da su se oni kultivirali u planinama i šumama stotinama ili tisućama godina, njihove razine kultiviranja nisu visoke. To je zato jer je put kojim su krenuli težak i to nije Veliki Put kultiviranja. Oni se kultiviraju nižim putevima i zato nisu postigli njihov konačni rang, iako su se kultivirali dugo vremena. Oni se, međutim, ne miješaju s ovozemaljskim svijetom pa njihove nadnaravne sposobnosti nisu zaključane i oni mogu potpuno pokazati njihove nadnaravne moći. Oni koji se kultiviraju u ovozemaljskom svijetu, obično imaju većinu svojih velikih sposobnosti zaključane. Inače bi jedna misao mogla pomaknuti zgradu na drugo mjesto - nešto nedopustivo. Poremetiti ljudske stvari je apsolutno zabranjeno. Ljudi bi mislili da je razina takve osobe bila visoka. Obična osoba misli, da je svatko tko je sposoban prikazati njegove sposobnosti, na visokoj razini. Ono što *qigong* majstori javno prikazuju, samo su manje sposobnosti i vještine, stvari tako slabe da je to jadno. Te stvari su zaista ništa. Ipak, obični ljudi misle da su one na visokoj razini.

Ja se suzdržavam od izvođenja predstava kad podučavam *Fa*, upravo zato jer sam savršeno jasno objasnio svrhu mog pojavljivanja u javnosti. Da sam ja izvodio predstave pri podučavanju *Fa*, to bi bilo priopćavanje zlog puta. Radeći na taj način, ljudi bi došli učiti tehnike, a ne *Fa*. Buddha Shakyamuni je slično izbjegao ovaj pristup u njegovo vrijeme. Liječiti je u redu, jer nakon svega, rezultati toga se ne mogu vidjeti. Jedino je vidljivo, da se osoba osjeća bolje. Kako se liječenje događa? O tebi ovisi, da li ćeš vjerovati sve to ili ne. Osobi je bolje sada, ali da li ti vjeruješ da je tako? Promatrač ne može reći da li on još ima bolova. Pošto su nečije moći uvida još uvijek uključene, liječiti je u redu. Isus i Buddha Shakyamuni su to isto nekoć radili. Lao Zi je bio iznimka. Lao Zi je znao da je ljudski svijet jako opasan. On je žurno napisao njegovu raspravu od pet tisuća riječi (o *Dao-u*, tj. *Daodejing*, često preveden kao *Klasik o Putu i Vrlini*) i preko prolaza otišao na zapad.

Ljudski svijet je ekstremno složen. Samo gledajući osobu ovdje na Zemlji, ne može se reći iz koje dimenzije potječe. Božanstvo u toj dimenziji i dalje želi imati nadzor nad njom. Važno je da li ova osoba može raspoznati; ako može, moći će se vratiti (otkud je došla). Ali ono (to božanstvo) može znati da ovo ljudsko biće više to ne može izvesti pa više ništa za njega ne može učiniti. Međutim ono ga ne želi ostaviti. Kad je Isus izašao spasiti ljude (ta božanstva) mislila su da se Isus miješa u njihove poslove. "Ova osoba je moja i treba biti spašena u moj prostor. Zašto si ti posegnuo u naše područje?" Oni to nisu trpjeli. To je bilo zbog takvog načina razmišljanja (da su oni tako postupili). Ako o tome razmisliš, to nije u redu. Isusa nije bilo briga tko pripada kome. Cilj njegovog dolaska bio je spašavanje ljudi. On je vidio da su sva bića patila i želio je dati im spasenje, da im omogući da se uzdignu. Pošto je to bilo tako, Isus je povrijedio mnoga božanstva u raznim dimenzijama. Konačno su se njihova neslaganja povećala do tako ogromnog opsega da su se ona pokazala u ljudskom svijetu, baš poput ljudskih sukoba i sva silina toga se je spustila na Isusa. Isus se toga nije mogao osloboditi, samo s opcijom da umre - tako je on razapet i time razriješio neprijateljstvo među njima. Pošto je Isusovo obično zemaljsko tijelo otišlo, nije više bilo Isusa tamo da bude neprijateljstva i tako su završile njegove bezbrojne patnje. Zato se kaže da je Isus dao svoj život za cjelokupno čovječanstvo. To je ideja.

Buddha Shakyamuni je također iskusio velike nevolje podučavajući njegovu Dharmu. On se je stalno borio sa sedam religija u Indiji. U to doba, rani brahmanizam je bio utjecajan. Na kraju je Buddha Shakyamuni otišao, bez da je postigao pravi cilj koji je planirao ostvariti.

Lao Zi je otišao nakon što je napisao svoju knjigu od pet tisuća riječi, ostavljajući stvari budućim naraštajima da ih obave. Tako je to trebalo učiniti i to je bila volja Neba. To je zato, jer daoistička škola nije trebala postati religija; formiranje daoističke religije bila je greška. Daoist podučava pojedinačno kultiviranje, kultiviranje *Zhena* i kultiviranje spokojsva (mirnoće) pa su stvari prenesene na jednog odabranog učenika. To je tako učinjeno jer on bira njegovog učenika i podučavat će samo nekog tko je dobar. On ne može ponuditi masovno spasenje i nema želju da to učini. On kultivira *Zhen*. Dok ti možeš vidjeti grupu učenika u daoističkom hramu, samo jedan je odabran i samo on će dobiti predaju. Ostali služe samo kao pozadina. Stoga ne bi trebalo biti religije u daoističkoj školi. U prošlosti oni su uvijek izvodili pojedinačno kultiviranje u planinama.

Ono što je Konfucije podučavao bili su principi za osobno vođenje, ne kultiviranje. Unatoč tomu, njegova učenja su koristila Kinezima. Doktrina Sredine može nekome omogućiti da dobije nepobjedivu poziciju. Stvari idu u suprotnom smjeru nakon što dosegnu ekstrem i tako nešto ili netko može prilično pasti nakon što dostigne vrhunac. To je svrha traženja "sredine", da bi se uvijek čvrsto držalo srednjeg stava. Kad osoba ne traži da bude najviša i ugodno joj je biti iznad onih ispod, ta osoba neće nikad pogriješiti. Sve što se dovede do ekstrema, promijenit će smjer. Ovo se tiče običnih ljudi.

Ima puno kultivatora duboko u planinama i šumama koji vide događaje u prošlosti i u budućnosti. Ipak, nitko od njih nije se upleo u te poslove niti to žele. Njihova nezainteresiranost proizlazi iz znanja, da su ti događaji rezultat nebeskih promjena. Oni znaju da je to onako, kako stvari trebaju biti.

Tko god prkosi volji Neba, suočit će se s posljedicama pa se ljudi to ne usude raditi. Svi kliču u slavu Yue Feija, ali zašto on nije mogao spasiti Južnu Song dinastiju? Nije li obitelj Yue bila tako moćna? Takva je bila volja Neba. Yue Fei je želio sačuvati Song, ali on nije mogao uspjeti, jer je on uistinu išao protiv volje Neba. Song dinastiji je bilo određeno da propadne, ali on je inzistirao u suprotnom i tako je išao protiv volje Neba. Ja ovdje upravo objašnjavam to pitanje. Kako se ono kaže da "Najbolji planovi miševa i ljudi često idu naopako." Ja ne kažem da je Yue Fei bio loš. Ja sam upravo objasnio ideju.

Ono što osoba smatra, sa svoje ljudske točke gledišta, ispravnim, ne mora nužno biti tako. Bio to Prvi Car Qina ili Car Wu dinastije Han, koji god car to bio ili što god da je uradio, oni koji dolaze nakon takvih osoba će ga prosuditi. Obične osobe vide stvari s njihove vlastite osobne perspektive i kroz viđenje njihovih vlastitih predodžbi i ono što oni vjeruju da je dobro ili loše, nije nužno tako. Također, kriterij po kojem osoba određuje da li je netko ili nešto dobro ili loše, ovisi o njemu samom: "Ako je on dobar prema meni, onda ja kažem da je on dobar. Ako ono što on radi meni koristi, onda ja kažem da je on dobar." Ali ta osoba koju se odobrava, može ali i ne mora biti zaista dobra. Jedini kriterij s kojim treba prosuđivati što je dobro i loše je osobito svojstvo univerzuma, *Fa*. On se neće nikad promijeniti, to je istina univerzuma i to je jedni kriterij po kojem se može utvrditi dobro i loše. Prvi Car Qina ubio je puno ljudi na putu ujedinjenja Kine. On je ubio vladare mnogih država i svi su ga prokleli. Vladari i narodi raznih država su dovedeni pod njegovu vlast i svi su ga mrzili i proklinjali. Svi oni su ga prosuđivali iz njihove vlastite perspektive. Njegovo ujedinjenje Kine bilo je neminovno. To je bio rezultat nebeskih promjena. Da on nije postupio u skladu s voljom Neba, on ne bi uspio i ujedinjenje se ne bi dogodilo. Ljudski poslovi, tako nisu ništa više od tog. Kao kultivatori mi to nikad ne komentiramo. Kultivator se neće zanimati za politiku, da ne bi bio političar, a ne kultivator.

Kad čovječanstvo s vremenom dostigne određenu točku, njegova karma je ogromna i ne može se otkupiti. Ogromna karma, poput takve, je nešto što čovjek nikad ne može isplatiti. On kroz mnoge svoje živote, akumulira tako obilnu karmu da je to nemoguće isplatiti i tako je tim ljudima namijenjeno da budu uništeni. Što se podrazumijeva pod "biti uništen"? Male katastrofe se događaju i uništavaju ljude. Rat je najprikladniji način i zato je povijest onakva kakva je.

Car osnivač svake epohe, imao je određena ratna bića, inkarnirana usporedo s njim, koja su ga štitila i pomagala mu voditi rat. To je bila izričita svrha tih ratnih bića. Zato im njihovi napori ne bi donijeli nikakvu zaslugu niti bi stvarali karmu - oni su upravo izvršavali njihov zadatak. Koliko mnogo ljudi, čak tijekom duge povijesti, je razumjelo zašto je to tako?

Ono što Buddha škola radi je spašavanje ljudi, ne blagoslivljanje i zaštita

Buddha škola se uopće ne bavi time da pomogne ljudima da se obogate. Bolest uzrokuje karma pa ona niti ne pokazuje ljudima kako da povrate zdravlje. Kad je Shakyamunijevo učenje govorilo o "potpunom spašavanju živih bića", on je mislio na oslobađanje ljudi od patnji običnog života i njihovom prebacivanju na drugu obalu, *nirvana*. To je bilo ono što je Shakyamuni podučavao. To se je odnosilo na tvoje uzdizanje u nebesko kraljevstvo. Isto je i Isus podučavao i nijedan od njih nije bio viši od drugog. Ali današnji ljudi to ne mogu shvatiti. Oni govore o tome kako Buddha može blagosloviti i zaštititi ljude, izliječiti te od bolesti, učiniti da se obogatiš i kako veliki prosvijetljeni ima bezgraničnu moć i može spasiti ljude. Obični ljudi krivo shvaćaju Buddhinu ponudu spašavanja kao zaštitu i onda traže od Buddhe da ih blagoslovi, zaštiti i učini bogatim, oni traže od Buddhe da ih izliječi, itd. Ali Buddhe nisu zapleteni u takve stvari. To je izopačena ideja, nastala od iskvarenog razmišljanja suvremenih ljudi i ona je degenerirana. Budističke *sutre* nisu se izvorno nikad na takvo nešto odnosile. Ja stoga često raspravljam ovo pitanje i kažem da dok ti možeš paliti štapiće i moliti se Buddhi za bogatstvo, Buddha uopće ne mari za to da li ćeš se ti obogatiti.

Ti se želiš moliti Budi na takav način, ali Buddhu ne zanima tvoje ostvarivanje bogatstva. Upravo suprotno, on od tebe traži prestanak tvoje pohlepe. Ako u tvom svakodnevnom životu zaista imaš problema snaći se, onda će ti on možda osigurati materijalna sredstva, ali samo tako da osigura tvoj osobni napredak. On ti neće omogućiti bogatstvo, ako se to od tebe ne očekuje. Bolest, u očima Buddhe, je rezultat karme, dugovane iz prošlog ili prošlih života. Kad se neki ljudi ispruže ispred kipa Buddhe, tražeći novac, da li oni kao rezultat, zaista dobiju novac? Ali kakvu vrstu bogatstva, oni zapravo dobiju? Na tom kipu nije bio Buddha. To je bio lažni Buddha, koji je nastao obožavanjem. Ili to može biti lisica koja se je tamo prikačila, ili zmija, lasica, itd. Ona ti je pomogla dobiti novac, jer si ti nju doista obožavao i tražio novac. Ali ako će ti ona pomoći dobiti novac, onda postoje uvjeti. Postoji princip u univerzumu: bez gubitka nema dobitka. Ona dobiva po ovom principu, jer ona želi ljudsko tijelo. Čovjek se klanja do poda tražeći novac, pa (ona kaže) "Samo naprijed!" Ako stvari koje čovjek nosi nisu dobre, ona će ga ignorirati i on neće dobiti novac; njegovo obožavanje će biti neuslišeno. Ako ona ocijeni da tvoje tijelo nosi dobre stvari, ona će ti dopustiti da dobiješ novac, jer onda ona može uzeti te dobre stvari od tebe. Ako želiš novac, ona će ti ga naravno dati. Ali čovjek uključen u ovo nije svega ovog svjestan i ono što on gubi gotovo je definitivno izgubljeno. Osoba živi više od jednog života i (nakon takvog obožavanja) on će vjerojatno voditi još bijedniji idući život.

Propadanje ljudske vrste i opasne predodžbe

Ako je netko u staroj Kini govorio o kultiviranju Puta, ljudi bi rekli da je imao "vrlinski temelj".

Oni koji su govorili o Buddhama, daoističkim božanstvima ili bogovima, smatrani su zaista dobrima. Ipak, danas govor o kultiviranju Budinstva ili o Daou izaziva smijeh. Moralne vrijednosti čovječanstva su se strašno promijenile. One propadaju tako brzo, tisuću milja na dan. S erozijom moralnih vrijednosti, ljudi su zapravo počeli vjerovati da su stari narodi bili neznalice i praznovjerni. Ljudsko razmišljanje se je dramatično promijenilo i to je zastrašujuće. Uzmite u obzir da je Buddha Shakyamuni jednom rekao: "Promjene u društvu u Vremenu Kraja Zakona bit će zaista zastrašujuće". Karakteristično je da u današnjem društvu, posebno u Kini, ljudi nemaju zakon u srcu (*xin-fa*), koji ih može obuzdavati. To vrijedi i za druge države, iako poprima drukčije oblike. U Kini je Kulturna Revolucija uništila takozvana "stara razmišljanja i ideje" koje su ljudi imali i zabranila ljudima vjerovati u Konfucijeva učenja. Ljudi su ostavljeni bez moralnih ograničenja ili moralnih zakona i nije im bilo dopušteno imati religiozna uvjerenja. Ljudi su došli do toga da ne vjeruju da loša djela uzrokuju karmičku odmazdu.

Kad ljudi više nemaju unutarnji zakon u njihovim umovima, koji ih ograničava, neće li se usuditi učiniti bilo što? To je najozbiljniji problem s kojim se čovječanstvo suočava. Neki stranci se ne usuđuju ići u Kinu u poslovne svrhe, posebno zbog toga jer neki mladi Kinezi olako napadaju noževima ili počinjavaju umorstva. To je užasno. Kina je sada gora od drugih država. Glavni faktor za to je da, pošto su strani filmovi ili TV programi, koji prikazuju rat bandi, ušli u Kinu, gledaoci pogrešno misle da su Hong Kong i druge države zaista kaotične kako ih se i prikazuje. Međutim, to nije tako. To je samo filmska dramatizacija u svrhu privlačenja gledaoca željnih uzbuđenja. Istina je, da ljudi koji žive u inozemstvu imaju daleko bolji karakter i civiliziraniji su od Kineza. Ipak, kineska omladina oponaša te stvari. S obzirom da je Kina bila izolirana neko vrijeme, njeni stanovnici krivo misle, nakon što neočekivano vide te stvari, da tako stoje stvari u inozemstvu.

Poslovni čovjek gangster, opisan u TV seriji *The Bund*, revnosno se imitira u Kini. Ipak to je samo bio umjetnički opis starog Shanghaija 1930-ih godina. Stvarni život nije bio takav. Gangsterski filmovi i TV programi iz Hong Konga imaju zastrašujući utjecaj na razmišljanje ljudi u Kini. Vrijednosti ljudskog roda su se promijenile pa i u Kini također sada vidimo homoseksualnost, zloupotrebu droge, trgovinu drogom, organizirani kriminal, promiskuitetni seks i prostituciju. To je izmaklo kontroli! Postoji izreka da se treba čuvati onda kada se jedna neotesana seljačina odjednom obogati i uspije u životu. On nema samokontrole i usudit će se svašta učiniti. Nije li jezivo vidjeti da je čovječanstvo dostiglo ovu točku? Što će postati od ljudske vrste kada stvari odu i dalje? Koncepti dobrog i lošeg su se sada u ljudskim umovima izokrenuli. Danas ljudi obožavaju one koji su okrutni, one koji nemaju granica i one koji će ubiti i osakatiti. To je ono što ljudi poštuju.

Drastično propadanje čovjekovih moralnih vrijednosti širi se svijetom. Ljudske predodžbe se dramatično mijenjaju. U današnje vrijeme, ono što je lijepo, nije tako popularno kao ono što je ružno; što je dobro je manje dobrodošlo od onog što je zlo; ono što je čisto i uredno je manje privlačno od neurednog. Uzmimo konkretan primjer. Na primjer, u prošlosti, profesionalni pjevači su morali biti dobro uvježbani u pjevačkim i glazbenim tehnikama. Međutim danas, na pozornici je netko tko grozno izgleda, s dugom raščupanom kosom, vrišteći... "Agghhhh!" On vrišti iz petnih žila. I onda uz malu pomoć televizije, on postaje zvijezda. Ali zvukovi koje proizvodi su užasni. Odvratne stvari izgledaju kao lijepe, zahvaljujući propadanju ljudskih vrijednosti i ljudi fanatično jure za takvim stvarima. Isto vrijedi za finu umjetnost. Umoči mačkin rep u tintu i pusti je da trči uokolo i to se naziva umjetničko djelo. A onda ima još ta apstraktna i impresionistička stvar - što je to? Nekoć je bilo da, što je ljepša i oku ugodnija slika, ljudi bi više u njoj uživali. Pa što je točno ta stvar? To je rezultat traženja "umjetnika" da oslobode ljudsku prirodu. Ljudska priroda, u pomanjkanju moralnog zakona, odgovara jednom velikom ekranu demonske prirode. Mogu li se lijepe stvari dogoditi kad su ljudi u tom stanju? Ljudske predodžbe su postale iskrivljene, kao što govorimo.

Što su ti umjetnici slijedili? Oni su pričali o emancipaciji ljudske prirode - bez obuzdavanja ili

suzdržavanja i raditi što god se nekome sviđa. Budizam podučava da, bez moralnog zakona, bez moralnih vrijednosti koje održavaju čovjekov um pod kontrolom, ono što će ljudi prikazati je demonska priroda. Pogledajte samo današnja umjetnička djela! Obični ljudi nemaju pojma što je u pozadini toga. Ta stvar je jedno golemo pokazivanje demonske prirode.

Uzmimo za primjer igračke koje se prodaju u dućanima. U prošlosti, ljudi bi kupovali lijepe lutke. Danas, što je nešto ružnije, brže se proda. Stvari s lubanjama, demonima, čak i sa stvarima koje slične na izmet, prodaju se kao igračke - i što je strašniji izgled, brže se proda! Ne označava li to da se ljudske predodžbe mijenjaju i to na gore?

Kad raspravljam što se događa s društvom, ljudi to odmah shvate, što označava da se čovjekova urođena priroda nije promijenila. Međutim, čovječanstvo je skliznulo do strašno opasne točke. Kad sam govorio o homoseksualnosti dok sam držao predavanja na Zapadu, rekao sam: "Te raskalašene seksualne prakse na Zapadu su postale gotovo jednake rodoskrvnuću." Netko je onda upozorio da "homoseksualnost zakonito štiti država". Dobro i loše ne mogu se prosuditi prema odobravanju neke individue ili kolektiva. Ljudska procjena dobrog i lošeg je u cijelosti zasnovana na vlastitim predodžbama ljudi. Ljudi misle: "Ja mislim da je on dobar ..." ili "On je dobar prema meni pa bih ja rekao da je on dobar." Ili je on oformio skup predodžbi i ako je netko prema njegovoj predodžbi dobar, on će reći da je ta osoba dobra. Isto važi i za zajednice. Kad je nešto u interesu zajednice ili to potpomaže određenom cilju, zajednica će reći da je to dobro i suglasiti se s tim. Ali to nije nužno zaista dobro. Istina univerzuma, Buddha Fa, je jedini, nepromjenjivi kriterij koji procjenjuje ljudska bića i sve što postoji - jedini kriterij koji određuje što je dobro ili loše. Ja sam im rekao (studentima na Zapadu): "Bit ću vam potpuno iskren, vaša vlada može to odobriti, ali vaš Bog neće!" Svaki put kad čovječanstvo dosegne ovu točku, ono se zapravo nalazi u ozbiljnoj opasnosti i van kontrole. Sada je to postalo ono što je, ako to ide dalje, što će dalje slijediti?! Buddha Shakyamuni je rekao da u Vremenu Kraja Zakona, gomila demona će se reinkarnirati kao ljudska bića i postati redovnici u samostanima koji će naštetiti Fa. Posebno Taiwan danas ima mnogo poznatih redovnika i svjetovnih budista koji su zapravo demoni. Oni sebe veličaju kao osnivače religija, ali ne uviđaju da su oni demoni. Oni su planirali sve njihove živote prije nego su se reinkarnirali i došli ovdje i oni proživljavaju njihove živote u skladu sa štetom koju su planirali. Ljudski svijet je zastrašujući. Mnogi od dobro poznatih tobožnjih "učitelja" u Indiji su zaposjednuti od golemog udava. Među *qigong* učiteljima u Kini, popriličan broj je zaposjednut od lisice i lasice, premda ima također i zmija. Vrijeme Kraja Zakona je razdoblje kaosa. Vođa japanskog Aum Shinrikyo je inkarnacija demona iz pakla, koji je došao u ljudski svijet poticati kaos. Ljudska bića su upravo usred svega ovog i živeći ovdje u ljudskom svijetu, oni nemaju šanse razmišljati o takvim stvarima. Oni mogu opažati da nešto nije u redu sa svijetom, ali nemaju pojma koliko je loše. Jednom kad se to pročita, ljudi su preplašeni.

Prema tome, nisam ja na osnovu nekog pukog impulsa odlučio priopćiti ovaj Fa. I ja sam se susreo s raznim vrstama smetnji na tom putu. Kad podučavaš nešto vrlinsko, netko drugi će propovijedati nešto zlo i netko će se pretvarati da je vrlinski i čak nagovarati ljude da čine dobro. Ali njihova svrha nije da promiču dobro. Oni zapravo imaju motive koji ne mogu podnijeti svjetlo dana. *Qigong* pokret je počeo kao dobar ali se je poslije pokvario. Teško je prepoznati područje koje je čisto.

Čovječanstvo u vremenu posljednje Kalpe

Mnoge od pravih svjetskih religija ne mogu više spasiti ljude. Razlog je taj što su kasnije generacije izmijenile svete tekstove; njihove doktrine su kasnije generacije iskrivile i sada se shvaćaju kao područje studiranja. Na primjer, budizam se studira kao filozofija i bilo koji njegov aspekt, koji se ne može objasniti s modernom znanošću, objašnjava se kao mašta drevnih ljudi ili kao odraz njihove nazadnosti. Redovnici i svećenici samo čitaju tekstove, ali se ne hvataju dužnosti

kultiviranja. Hramovi i samostani su postali minijature društva, s borbom i spletkarenjem za položaj. Neki redovnici, čak prave sebi korist od žalosnog stanja budizma i zarađuju na tom; njihove vezanosti su tako obilne, da nadmašuju svakodnevne ljude. Zbog toga, oni teško mogu spasiti sami sebe, a kamoli druge. Postoje također neki čuveni budistički redovnici i taoistički svećenici koji vode ljude krivim putem, neodgovorno pišući knjige koje tumače budističke *sutre* i svete tekstove, na osnovu njihovih osobnih shvaćanja i njihovog malenog znanja *sutri*. Riječi velikih prosvijetljenih imaju duboka unutarnja značenja i mogu omogućiti vođenje Buddha Fa na svakoj razini i području kroz koje kultivatori napreduju dok se neprekidno uzdižu. Bilo koje djelovanje koje mijenja originalne riječi velikog prosvijetljenog računa se kao podriivanje *Fa*.

Ta objašnjenja, koja smjeraju pomoći ljudima da razumiju *sutre* i svete tekstove, značajno odstupaju od pravog temeljitog značenja Buddhinih riječi. To su dvije potpuno različite stvari. Maleni komadić koji su ti autori shvatili je samo njihovo razumijevanje, samo malo više od običnog razumijevanja i oni ništa ne znaju o temeljitim značenjima na višim razinama, jer se oni nisu kultivirali do tih visina. Ako oni nisu dostigli razinu Tathagate, kako oni mogu znati pravo značenje visoke razine, Tathagatinih riječi? Njihovi tekstovi služe samo da potkopaju *Fa* i ne mogu spasiti ljude. Takve knjige, napisane zbog slave i zarade, vode ljude koji se kultiviraju u budizmu u autorov okvir misli. Neki idu tako daleko da zagovaraju da religije trebaju odgovarati zahtjevima današnjeg društva, što mijenja suštinu religije. Buddha Fa je nepromjenjiva i neiskvarljiva nerazorljiva božanska istina. Lako se može zamisliti kako veliki su grijesi i karma nastali kad ljudi pokušavaju prilagoditi Buddha Fa načinima nemoralnih ljudi, umjesto da se čovjek uzdigne slijedeći Buddha Fa. Oni koji su napisali knjige u kojima neodgovorno tumače budističke *sutre* su ozbiljno poremetili pravi *Fa* i zapravo su već odavno osuđeni na pakao.

Ljudska bića učinila su puno loših djela tijekom svojih prošlih života, nakupljajući ogromnu količinu karme. To je faktor koji doprinosi njihovom nedostatku ispravne vjere. Postoje neki ljudi koji su se kultivirali u prošlom životu i nisu to dobro činili pa nisu uspjeli. Oni nisu mogli otpustiti razne vezanosti, ali su stekli određene blagoslove. Kad se oni onda reinkarniraju kao ljudska bića, oni u pravilu imaju nadnaravne sposobnosti i s njihovim nebeskim okom mogu vidjeti površno znanje o stvarima na niskoj razini u drugim dimenzijama. Onda oni pogonjeni ljudskom težnjom ka slavi i profitu, osnivaju ovu ili onu religijsku skupinu. Izvana gledano oni uče ljude da budu dobri, ali skrivena duboko u njihovim srcima je žudnja za slavom i profitom te neizrecivi motivi. Veliki prosvijetljeni imaju svoje vlastite rajeve kamo mogu izbaviti ljude. Ali kamo mogu ove osobe spasiti ljude? Isto važi za lažne *qigong* učitelje. Neki od njih žele biti Buddha, a neki misle da su bili Buddha u prethodnom životu. A onda postoje ljudi zaposjednuti od životinja koji veličaju te *qigong* učitelje nazivajući ih "takav i ovakav veličanstveni učitelj generacije", itd. Ti lažni *qigong* učitelji zauzvrat postanu jako samozadovoljni, ali to sve je tek samozavaravanje. Sve takve osobe su inkarnirani demoni koji su došli osvetiti se, razarajući ovaj svijet.

Zlo je preokrenulo ljudski svijet u potpuni kaos. Lažne religije, kultovi i mnoge velike reformirane religije šire se stoljećima i teško je razlikovati pravo od lažnog. Iako su doktrine tih heretičkih ili šamanskih praksi zle, još uvijek ima ljudi koji vjeruju u njih i obožavaju njihove vođe. Zar nam to ne govori da su ljudske vrijednosti propale? I zašto se ljudi angažiraju u tim demonskim praksama? Najveći dio njih traže načine da naškode drugima, oni planiraju činiti zlo i ne razmišljaju što će biti od njih u budućnosti. Prave, izvorne religije ne mogu više spašavati ljude, ulazeći u Vrijeme Kraja Zakona. Mnoštvo demona spušta se u svijet, gdje podriivaju *Fa* i osvećuju se razaranjem. Ljudska bića nemaju više unutarnji zakon da ih ograničava niti imaju moralne norme. Poticani hordama demona, učinit će svakakvo zlo. Moralne vrijednosti i standardi propadaju najvećom brzinom. Čovjekov vlastiti način razmišljanja i koncepti su se promijenili. Lijepo je manje atraktivno od ružnog, vrlinsko je manje popularno od zločestog, dobro je manje poželjno od zla; uredan je podređen neurednom; ono što je novo je manje poželjno od iznošenog; mirisan je manje pogodan od prljavog. Muškarci nose dugu kosu dok žene skraćuju kosu - odraz povećanja *yina* i opadanja

yanga, inverzija *yina* i *yanga*. Umjetnička djela su lišena moralnih normi i teže oslobađanju ljudske prirode, silno pridonoseći isticanju demonskog. Onda, postoje impresionističke i apstrakcionističke stvari, sa svojim divljim mazarijama, koje su prihvaćene kao umjetnost suvremenih ljudi i njihove izopačene predodžbe. Samo nabacana hrpa smeća i to postaje rad "istaknutog" modernističkog kipara. I u vezi glazbe, gledaj taj techno i rock-and-roll stvari, s ljudima na bini u profinjenim dvoranama i treštanje, tu galamu. Uz malu pomoć radija i televizije, slijepi ili hendikepirani pjevači s promuklim glasovima i oni s odvratnim izgledom postaju zvijezde. I u vezi dječjih igračaka, što ružnije i opakije izgledaju, brže se prodaju.

Čovječanstvo, u ovom mentalnom stanju lišenom čestitih misli, slijedi drastično različite stvari nego prije. Zbog slave i dobitka, ljudi pribjegavaju ubijanju, paleži i zavjerama. Sve to znači im zbog novca, ne zbog prijatelja ili obitelji. Međuljudski odnosi potpuno danas ovise o novcu. Ti zato vidiš nesavjesna i neobuzdana djela svake vrste počinjena zbog novca. Proizvodi, reklamni članci, zvučni i video zapisi koji propagiraju promiskuitetni seks su posvuda. Zbog novca, ljudi će povrijediti druge bez oklijevanja te proizvoditi i prodavati drogu. Ti bijedni ovisnici o drogama neće prezati od ničega - krasti, otimati, i varati zbog novca - da bi kupili te skupe droge. Televizijski programi, novine, magazini i književna djela su puna slobodnog seksa. Ljudi idu tako daleko da čine rodoskrvnuće među pokoljenjima. Odvratno homoseksualno ponašanje govori o prljavom, nastranom stanju uma kojem nedostaje razuma. Organizirani kriminal je tako razuzdan, da nema mjesta gdje ga nema, čak privlači mlade ljude koji, pogonjeni njihovom demonskom stranom, žude za nasiljem. Šefovi kriminala su postali objekti divljenja i ljudi hrle k njima.

Mnogi veliki prosvijetljeni i proroci predskazali su da će čovječanstvo u ovo vrijeme doživjeti velike zabrinjavajuće katastrofe. Danas je čovječanstvo još gore od onog što su proroci prorekli i dobrih ljudi je još manje. Zbog mnogo lošeg što su ljudi počinili tijekom mnogih njihovih života i time stekli ogromnu karmu, susrest će se s nevoljom čim izađu iz kuće. Ali oni ne shvaćaju da sada otplaćuju za loše što su učinili u svojim prethodnim životima i eliminiraju njihovu karmu. Kad ih drugi maltretiraju, oni ne pokazuju toleranciju ili strpljenje. Oni radije misle: "Ti si mene povrijedio, onda ću ja tebi učiniti još gore. Ja se neću svađati s ljudima dok me ne provociraju, ali kad se to dogodi, sigurno ću im uzvratiti još gore." Tako onda oni dobivaju novu karmu, prije nego otplate staru i karma u njihovim tijelima povećava se do užasavajućeg razmjera! Ljudski moral se brzo srozava i na ivici je grozne propasti. Svatko je, život za životom, zapravo dodao ulje na vatru velike smrti ljudske moralnosti. Svaki put kad se svijet susreće s katastrofom, to je onda kad su ljudske moralne vrijednosti nestale. To je ono što se događa u razdoblju posljednje Kalpe.

Istinsko kultiviranje

Moji vjerni učenici-kultivatori, ono što vas podučavam je *Fa* za kultiviranje Budinstva ili *Dao-a*. Usprkos tome, vi sipate vaše pritužbe na mene zbog gubitka vaših zemaljskih interesa, radije nego da budete zabrinuti što ne možete otpustiti vezanosti svakodnevnih ljudi. Da li je to kultiviranje? Da li vi možete otpustiti vezanosti svakodnevnih ljudi je fatalan test na vašem putu da postanete istinski izvanredno biće. Svaki učenik koji se istinski kultivira mora to proći, jer je to linija razdvajanja između kultivatora i svakodnevne osobe.

Zapravo, kada vi patite zbog povrede vašeg ugleda (*ming*), vlastitih interesa (*li*) i osjećaja (*qing*) među svakodnevnim ljudima, to već označava da ne možete otpustiti vezanosti svakodnevnih ljudi. Zapamtite moje riječi: Kultiviranje samo po sebi nije bolno - ključ leži u vašoj nesposobnosti da otpustite vezanosti svakodnevnih ljudi. Samo onda kada slijedi otpuštanje vašeg ugleda, vlastitih interesa i osjećaja, osjećat ćete bol.

Vi ste pali ovdje iz svetog, čistog i neusporedivo divnog svijeta jer ste razvili vezanosti na toj razini. Nakon padanja u svijet koji je, u usporedbi, najprljaviji, umjesto da se kultivate da bi se žurno vratili, vi ne otpuštate te prljave stvari za koje prijanjate u ovom prljavom svijetu te čak patite zbog najtrivijalnijih gubitaka. Da li ste znali da je Buddha jednom, da bi vas spasio, prosio hranu među

svakodnevnim ljudima. Danas, ja još jednom otvaram širom vrata i podučavam ovaj Velik Zakon da bih vas spasio. Ja nikad nisam smatrao bezbrojna teška iskušenja kroz koja sam prošao za patnje. Onda, što to vi imate da se još uvijek ne može otpustiti? Možete li ponijeti kroz nebeska vrata te stvari koje duboko u vama ne možete otpustiti?

Budite razumni i dobro prosuđujte

Nekim sam učenicima jednom rekao da je pojava ekstremnih misli uzrokovana misaonom karmom, no sada mnogi učenici optužuju misaonu karmu za sve njihove neadekvatne misli iz svakodnevnog života. To nije točno. Što još imaš za kultivirati, ako više nemaš loših misli? Ukoliko si toliko čist, zar nisi već Buddha? To shvaćanje je pogrešno. Jedino kada tvoj um žestoko odražava prljave misli ili psuje Učitelja, Dafa, druge ljude, itd. i ti ih se ne možeš osloboditi ili ih svladati, to je onda misaona karma. Ali, isto tako postoji i slaba misaona karma, iako je ona različita od običnih misli ili ideja. Morate biti na čisto s ovim.

Raspoznavanje

Prljav je i mutan ljudski svijet; biseri i riblje oči ispremiješani su međusobno. Tathagata se mora tiho i nenajavljeno spuštati u svijet. Kada on širi *Fa*, zle prakse obavezno smetaju. *Dao* i demonski putovi šire se u isto vrijeme, u istom svijetu. Usred istine i laži, raspoznavanje (*wu*) je ključ. Potrebni su izuzetni ljudi za razlikovati ih. Zaista, oni koji imaju predodređenu vezu i sposobnost razlikovanja, doći će jedan za drugim, ulazeći u Put i dobivajući *Fa*. Razlikujući ispravno od zla, oni će dobiti istinska učenja, olakšati svoja tijela, obogatiti svoju mudrost, ispuniti svoja srca, ukrcati se na *Fa* brod i mirno ploviti. Kako čarobno! Marljivo, ne štedeći se, oni napreduju pravo do Ispunjenja.

Oni koji su izgubljeni u svijetu, boreći se da se razlikuju, žive za novac i umiru za vlast, bivajući veseli ili zabrinuti zbog neznatnih dobiti; tvrdoglavo se utrkuju i bore, stvarajući karmu tijekom svojih života. Kad takva osoba čuje *Fa*, obavezno se smije i iz svojih usta pljuje riječ "besmislica"; njezinom umu sigurno je teško to razumjeti ili vjerovati. Takav čovjek je manje vrijedan; teško ga je spasiti. Njegova je karma toliko velika da je obložila njegovo tijelo, zapečatila njegovu mudrost i zatamnila njegovu izvornu prirodu.

Zašto netko ne vidi

"Onom što se vidi, vjeruje se; što se ne vidi, ne vjeruje se." To je gledište manje vrijedne osobe. Čovjek je izgubljen u iluziji i proizvodi mnogo karme. Kako on može vidjeti (nevidljivo), sa svojom zatamnjenom izvornom prirodom? Raspoznavanje dolazi prije viđenja. Kultivirajte um i eliminirajte karmu i onda jednom kad vaša izvorna priroda izbije na površinu, vidjet ćete. Ipak, sa ili bez viđenja, izuzetna osoba može postići Ispunjenje oslonivši se samo na raspoznavanje. Ljudi mogu vidjeti ili ne, a to je određeno njihovim razinama i njihovim duhovnim potencijalom. Razlog zašto mnogi kultivatori često ne vide je zato što teže k tome da vide, a to je vezanost. Prema tome, dok to ne otpusti, neće vidjeti. To je većinom zbog prepreke karme, nepogodne okoline ili zbog načina kako se netko kultivira; postoji izobilje razloga, koji variraju od osobe do osobe. Čak i osoba koja je u mogućnosti vidjeti možda neće jasno vidjeti, jer jedino kad nejasno vidi, može se

raspoznati Put. Kada osoba može sve jasno vidjeti, kao da je bila osobno na mjestu radnje, postigla je Otključavanje *gonga*. Ona se ne može dalje kultivirati, jer nema više ništa za raspoznati.

Studiranje Fa

Kad uče Dafa, intelektualci bi trebali biti svjesni ovog najistaknutijeg problema: studiranja Dafa na isti način na koji svakodnevni ljudi studiraju političku ideologiju, poput studiranja odabranih odgovarajućih citata poznatih osoba, prema čemu da mjere vlastito ponašanje. Ovo će ometati napredak kultivatora. Nadalje, kad shvate da Dafa ima duboka unutarnja značenja i stvari na visokoj razini, koje na različitim razinama mogu voditi kultiviranje, neki ljudi čak pokušavaju istražiti u njemu riječ po riječ, ali na kraju ne nalaze ništa. Ove navike, stečene tijekom dugotrajnog proučavanja političkih doktrina, također su faktori koji ometaju vašu kultiviranje; one vode do pogrešnog razumijevanja *Fa*.

Dok studirate Fa, trebate izbjegavati tragati za dijelovima koji se tiču određene materije. Zapravo, ovo također predstavlja jedan oblik vezanosti (s izuzetkom onih problema koji traže trenutno rješenje). Jedini način za dobro studirati Dafa je da se uči bez ikakve namjere. Svaki put kad završite čitanje *Zhuan Faluna*, ako ste došli do nekog shvaćanja, učinili ste napredak. Čak i ako ste poslije čitanja shvatili samo jednu stvar, učinili ste istinski napredak.

Zapravo, u kultivaciji se uzdižete unaprijeđujući se postupno i ne znajući. Imajte na umu: Ono što dobivate treba doći prirodno, bez težnje.

Kako biti asistent

Mnogi asistenti u različitim regijama imaju napredno shvaćanje Dafa i oni mogu pružiti dobar primjer i dobro voditi naša mjesta za vježbanje. Ipak ima i nekih asistenata koji nemaju tako dobre rezultate, a to se uglavnom očituje u njihovim metodama rada. Ako oni, u svrhu lakšeg izvršavanja zadataka, djeluju na mjestima za vježbanje putem izdavanja naredbi, tako da im studenti udovoljavaju, onda je to problem. Učenje Fa je dobrovoljno. Ako to učenik ne želi činiti iz dubine svog srca, nikakav problem ili pitanje neće se moći riješiti i sigurno će se pojaviti sukobi. Sukobi će se pojačati ako se koncept ne ispravi, na taj način ozbiljno narušavajući ljudsko studiranje *Fa*.

Što je još ozbiljnije, da bi naveli praktikante da im vjeruju i da ih slušaju, da bi povećali svoj ugled, neki asistenti često šire glasine ili nešto senzacionalno ili čine jedinstvene stvari da bi se pokazali. Ništa od ovog nije dopušteno. Naši asistenti služe drugima na dobrovoljnoj bazi i oni nisu Učitelj niti oni trebaju imati ovake vezanosti.

Onda, kako možemo dobro obavljati posao asistenta? Najprije, sebe trebate smatrati kao jednog od učenika, umjesto da se smatrate višim od njih. Ako u vašem radu ima nešto što ne znate, trebate to skromno raspraviti s drugima. Ako ste učinili nešto loše, treba iskreno reći učenicima: "I ja sam, baš kao i vi, kultivator pa je neizbježno da u svom radu pravim greške. Sad kad sam napravio grešku, učinimo to kako treba." Ako iskreno želite navesti sve praktikante da surađuju da se stvar učini dobro, što mislite, kako će to ići? Nitko neće reći da niste dobri. Upravo suprotno, ljudi će misliti da ste dobro naučili *Fa* i da ste velikodušni. Dafa je upravo ovdje s nama i svi vi ga studirate. Učenici će svaki potez asistenta, dobar ili loš, mjeriti u svjetlu Dafa i jasno razlikovati. Kad pokušavate veličati sebe, učenici će misliti da imate *xinxing* problem. Stvari možete dobro obavljati samo ako ste skromni. Vaš ugled se uspostavlja na osnovu dobrog studiranja *Fa*. Kako jedan kultivator može biti bezgrješan?

Što je "praznina"?

Što je "praznina" (*kong*)? Odsutnost svake vezanosti, prava je praznina, a ne praznina u smislu materije. Zen budizam dostigao je kraj svoje Dharne i nema ništa više za prenositi. U ovom završnom razdoblju, kad je Fa u neredu, još uvijek ima studenata koji se tvrdoglavo drže njegove doktrine praznine, ponašajući se bezumno i iracionalno, kao da su se prosvijetlili u temeljima te filozofije. Njegov patriarh osnivač, Boddhidharma, sam je priznao da njegova Dharma može biti djelotvorna za samo šest generacija i da nakon toga neće biti ničega za predati dalje. Zašto se to ne razumije? Ako se kaže da je sve prazno, bez *Fa*, bez Buddhē, bez pojave, bez svojeg *ja* i da ništa ne postoji, što je onda bio Boddhidharma? Ako nema *Fa*, što je Zen budistička doktrina praznine? Ako nema Buddhē i nema pojavnosti, tko je bio Shakyamuni? Ako nemaš imena, nemaš pojavnosti, nemaš svojeg *ja*, nemaš postojanja i sve je "praznina", zbog čega jedeš i piješ? Zašto nosiš odjeću? Da li bi bilo isto ako su tvoje oči iskopane? I pogledaj još kako si vezan za ljudske emocije i želje. Kad Tathagata govori o "praznini", to označava potpuni izostanak ljudskih vezanosti; "slobodan od nečistoća" je pravo značenje "praznine". Svemiru je svojstveno materijalno postojanje, njegovo materijalno oblikovanje i obnavljanje. Kako on može biti "prazan"? *Fa* koji nije dao barem Tathagata ne može dugo trajati i takvo učenje će nestati. *Fa* Arhata *nije* Buddha *Fa*. Shvatite to! Shvatite to!

Budi nepokolebljiv

Dok je Učitelj tu, pun si samopouzdanja. Bez Učitelja pored sebe, nemaš zanimanja za kultiviranje, kao da se kultiviraš za Učitelja i kao da si ovim putem pošao zbog hira. Ovo je glavni nedostatak prosječne osobe. Shakyamunija, Isusa, Lao Zia i Konfucija nema već više od 2000 godina, a njihovi učenici ipak nikad nisu osjećali da se ne mogu kultivirati bez prisustva svojih učitelja. Kultiviranje je vaša osobna stvar i nitko drugi je ne može obavljati umjesto vas. Učitelj vam može reći samo *Fa* principe na površini. Na vama leži odgovornost da kultivate svoj um i da napustite svoje želje, dostignete mudrost i uklonite sve dvojbe. Ako ovim putem krenete iz nekog kratkotrajnog interesa, svakako nećete biti postojani i dok živite u ljudskom društvu, svakako ćete zaboraviti osnove. Ako se ne držite čvrsto vlastitog vjerovanja, u ovom životu ništa nećete dobiti. Nitko ne zna kad će biti sljedeća sudbinska prilika. Teško ih je dobiti!

Učenja budizma su najslabiji i najmanji dio Buddha Fa

Sva živa bića! Nikad nemojte koristeći budizam, mjeriti Veliki Zakon *Zhen Shan Rena*, jer to nije moguće činiti. Ljudi su se već navikli da budističke svete tekstove nazivaju "*Fa*". Zapravo, kozmičko tijelo je toliko ogromno da je to izvan Budinog znanja o univerzumu. I daoistička Taiji teorija je također jedno razumijevanje univerzuma na nižoj razini i na razini običnog čovjeka nema pravog *Fa*, već postoji samo površno znanje o pojavama na granici univerzuma, što ljudima omogućava da se kultiviraju. Buddhuci da su obični ljudi na najnižoj razini čovjeka, svakodnevnim ljudima nije dopušteno znati pravi Buddha *Fa*. Ali ljudi su čuli mudrace kako kažu: "Iskazivanje poštovanja Buddhama može posijati karmičko sjeme mogućnosti za prakticiranje kultivacije; kultivatori koji pjevaju magične riječi mogu dobiti zaštitu od viših bića; poštivanje redovničkih pravila, može ti omogućiti da dostigneš standard kultivatora." Kroz povijest, ljudi su uvijek proučavali i raspravljali da li ono čemu je poučavao Prosvijetljeni predstavlja Buddha *Fa*. Učenje Tathagate je očitovanje Buddha-prirode, a može se također nazvati i očitovanjem *Fa*. Ali to nije pravi *Fa* univerzuma, jer ljudima je u prošlosti bilo apsolutno zabranjeno znati pravo očitovanje Buddha *Fa*. Što je Buddha *Fa*, moglo se je razaznati samo nakon kultivacije na višu razinu; stoga je još manje bilo dopušteno ljudskim bićima znati suštinu kultivacije. Falun Dafa po prvi put u svim

povijesnim razdobljima otkriva posebno svojstvo univerzuma – Buddha Fa – ljudskim bićima. To je isto što i davati čovjeku ljestve da se uzdignu na nebo. I kako onda, u svjetlu rečenog, možeš mjeriti Veliki Fa univerzuma sa stvarima iz budističke prošlosti?

Što je mudrost?

Ljudi misle da su poznate ličnosti, učenjaci i razne vrste stručnjaka u ljudskom društvu nešto veliko. Zapravo, svi oni su beznačajni, jer su svakodnevni ljudi. Njihovo znanje je samo taj maleni djelić koji razumije moderna znanost ljudskog društva. U ogromnom univerzumu, gledajući iz najmakroskopskije razine do najmikroskopskije razine, ljudsko društvo je u samoj sredini, u najvanjskijem sloju i na najvanjskijoj površini. Također, njegova bića predstavljaju najniži oblik postojanja pa je njihovo znanje materije i duhovnosti oskudno, površno i ništavno. Čak i kad bi netko mogao obuhvatiti svo ljudsko znanje i dalje bi ostao svakodnevna osoba.

Practiciranje kultivacije nakon umirovljenja

Velika je šteta što su neki učenici, koji su pohađali moja predavanja i imaju dobar duhovni potencijal, zbog zauzetosti poslom prestali s kultivacijom. Kakva šteta! Da su to bili prosječni, svakodnevni ljudi, ne bih više ništa rekao i ostavio bih ih na miru. Ali ti ljudi obećavaju. Ljudski moral se svakodnevno srozava, a svakodnevni ljudi plove u kolotečini. Pošto su daleko od *Daoa*, još im je teže vratiti se kroz kultiviranje. Zapravo, u praksi kultivacije se radi o kultivaciji uma i složena sredina radnog okruženja pruža dobru priliku da popravite svoj *xinxing*. Kad odete u mirovinu, zar nećete izgubiti najbolju sredinu za kultiviranje? Što će te kultivirati bez ikakvih teškoća? Kako ćete se popraviti? Životni vijek čovjeka je ograničen I dok vi često stvarate lijepe planove, znate lihoće li vam uistinu preostati dovoljno vremena za kultiviranje? Kultiviranje nije dječja igra, već je ozbiljnija od bilo čega što rade svakodnevni ljudi – ona nije nešto što treba prihvatiti kao gotovu činjenicu. Jednom kad propustiš priliku, tko može reći kad ćeš u ciklusu reinkarnacije ponovo dobiti ljudsko tijelo? Sudbina se dešava samo jednom. Jednom kad iluzija, slična snu, za koju prijanjate nestane, shvatit ćete što se izgubili.

Ili još doslovnije, u kontekstu zemlje Kine, kao "feudalno praznovjerje" (*fengjian mixin*).